

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ปริญญานิพนธ์
ของ
จักรพันธ์ ศรีมุกฏ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ตุลาคม 2552

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ปริญญานิพนธ์
ของ
จักรพันธ์ ศรีมกุฏ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ตุลาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อ
ของ
จักรพันธ์ ศรีมุกฏ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ตุลาคม 2552

จักรพันธ์ ศรีมกุฏ. (2552). *ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 432 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 216 คน เป็นนักเรียนหญิง 216 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ่ โดยกำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.24 และ 0.30 ตามลำดับ
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปรเพศ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปรระดับชั้น คือมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน ด้านการประเมินผลไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ่ (Scheffe') พบว่าความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

OPINIONS TOWARD PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT OF LEVEL 3
STUDENTS IN CHIANG MAI EDUCATIONAL SERVICE AREA IN ACADEMIC YEAR 2008

AN ABSTRACT
BY
JAKKAPAN SRIMAKUT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
October 2009

Jakkapan Srimakut. (2009). *Opinions Toward Physical Education Learning Management of Level 3 Students in Chiang Mai Educational Service Area in Academic Year 2008*. Master Thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Dr.Wasana Kuna-apisit , Assist. Prof. Somchai Krisung.

The purposes of this study were to investigation and to compare opinions toward physical education learning management of level 3 students in Chiang Mai Educational Service Area in academic year 2008. The 432 samples were 216 male and 216 female students from multi – stage random sampling. The research instrument was questionnaire constructed by the researcher himself with .92 of reliability. Data were analyzed into percentage , mean , standard deviation , t – test , one way ANOVA and Scheffe' test , at the statistically significant difference at .05 level.

The results were found as follows :

1. The opinions of level 3 students toward physical education learning management were at high level in total with $\bar{x} = 3.2$, S.D. = 0.30.
2. The opinions of male and female students toward physical education learning management were no statistically significant difference , but there were statistically significant difference at .05 level in the aspect of teachers.
3. The opinions of Mutthayomsuksa 1 , 2 and 3 students toward physical education learning management were no statistically significant difference in the aspects of equipment and facility , teachers , and evaluation , but there were statistically significant difference at .05 level in the aspects of teaching methods and learning activity management. After Scheffe' test , it was found that there were no statistically significant difference between Mutthayomsuksa 1 and 2 students in the aspects of teaching method and learning activity management , but the opinions of Mutthayomsuksa 2 and 3 students were statistically significant difference at .05 level.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมชาย ไกรสังข์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์ รองศาสตราจารย์วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องจนสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เป็นผลสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์พิชิตพล สุทธิสานนท์ อาจารย์ชูระวี สุริยจันทร์ อาจารย์โสรัจห์ โพธิ์จันทร์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

นอกจากนี้ขอขอบคุณครู อาจารย์ และนักเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ทั้ง 6 เขตตลอดจนพี่ๆ น้องๆ ชาวพลศึกษาทุกหน่วยงานที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณ คุณพ่อวีโรจน์ ศรีมกุฏ คุณแม่สุภาพร กวัตระกุล ที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูมาโดยตลอด และขอขอบคุณครอบครัวกฤติยาภิชาติกุล ตลอดจนญาติ พี่น้อง เพื่อน ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา จนกระทั่งปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งอันดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

จักรพันธ์ ศรีมกุฏ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	5
สมมติฐานในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ความหมายของความคิดเห็น	6
องค์ประกอบของความคิดเห็น	8
ความสำคัญของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา	8
โครงสร้างของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา	9
องค์ประกอบการเรียนรู้	10
ความหมายของวิชาพลศึกษา	11
คุณสมบัติตามลักษณะของครูที่ดี	12
หน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษา	16
จุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา	18
หลักสูตรพลศึกษาที่ดี	21
การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาที่ดี	21
เนื้อหาของหลักสูตรพลศึกษา	23
วิธีสอนพลศึกษา	24
ข้อแนะนำในการสอนพลศึกษา	27
วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	28
วิธีการสอนแบบต่าง ๆ	29
ขั้นตอนการสอนวิชาพลศึกษา	30
การประเมินผลทางพลศึกษา	31
ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผล	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	33
งานวิจัยในประเทศ.....	36
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	43
ประชากร.....	43
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	43
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	74
สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย.....	74
สรุปผลการวิจัย.....	76
อภิปรายผล.....	80
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	85
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	85
บรรณานุกรม.....	86

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	91
ภาคผนวก ก	92
ภาคผนวก ข	100
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	102

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา.....	44
2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียนและเพศ.....	45
3 จำนวนและคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=432).....	50
4 ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551(N=432).....	51
5 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551(N=432).....	52
6 ความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=432).....	53
7 ความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=432).....	54
8 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=432).....	55
9 ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ.....	56
10 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ.....	57
11 ความคิดเห็นด้านครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ.....	58

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ.....	59
13 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ.....	60
14 ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น.....	61
15 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น.....	63
16 ความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น.....	65
17 ความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น.....	67
18 ความคิดเห็น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น	69
19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามตัวแปรเพศ.....	70
20 ค่าความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=432).....	71
21 เปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	72

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันการศึกษามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพื่อพัฒนาเด็กให้มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านความรู้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม รวมถึงด้านร่างกาย การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนากำลังคนของแต่ละประเทศ

การศึกษาในประเทศไทยได้มีการพัฒนามาโดยลำดับจนถึงปัจจุบันได้มีการปฏิรูปการศึกษาและมีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อการพัฒนาประเทศโดยมีจุดมุ่งหมายให้การจัดการศึกษาของประเทศเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข การจัดการศึกษาเป็นการจัดการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2542 : 56) ซึ่งในปัจจุบันพระราชบัญญัติการศึกษาได้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นฉบับ พ.ศ. 2545 แล้ว

พลศึกษาเป็นศาสตร์ สาขาหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาชีวิต และสุขภาพของผู้เรียน ที่ส่งผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของพลเมืองต่อไป วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 1) ได้กล่าวว่าพลศึกษาเป็นการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียน ในการที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540 : 14 – 15) กล่าวว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางกายทางสุขภาพ และสมรรถภาพ รวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างให้คนรู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพเพื่อความยืนยาวของชีวิตและการกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม พลศึกษาต้องพัฒนาทั้งหลักสูตร บทบาทและการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ ข้อมูลสำรวจของกระทรวงสาธารณสุขและสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2545 : 156 - 159) พบว่าคนไทยมีการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาน้อยจนน่าเป็นห่วง คือกลุ่มที่ไม่ออกกำลังกายเลยมีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 98.7 จากข้อมูลดังกล่าวยังพบอีกว่า คนไทยทุกช่วงอายุมีการออกกำลังกายน้อยมาก จึงน่าจะมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคต่าง ๆ ตามมา และนำไปสู่การเสียชีวิตก่อนถึงวัยอันสมควร จากปัญหาดังกล่าวในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549) ระบุให้มีกิจกรรมสนับสนุนการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ (กระทรวงสาธารณสุข. 2544 : 53 - 90) นอกจากนั้นกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดเป้าหมายในช่วงแผนฯ 9 ว่าประชาชนอย่างน้อยร้อยละ 60 จะต้องมีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ นอกจากนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 และฉบับที่ 10 รวมถึงแผน

ยุทธศาสตร์ของประเทศ ต่างมุ่งเน้นในด้านการพัฒนาให้ทรัพยากรบุคคลมีสุขภาพที่ดี การมีสุขภาพที่ดีนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้านรวมถึงการมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ทั้งด้านการออกกำลังกาย การบริโภคอาหารและการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่างๆ เพื่อให้ประชาชนทุกคนมีสุขภาพดี โดยเฉพาะมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดพฤติกรรมสุขภาพที่ดี (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ . 2550)

ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนตลอดจนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรพลศึกษา ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ นั้นมีความแตกต่างกันในเรื่องต่าง ๆ ทั้งด้านหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อม หรือแม้แต่ด้านตัวนักเรียนเอง ทำให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการนำหลักสูตรไปใช้ในแต่ละท้องถิ่น แต่ละสถานศึกษา การได้ศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ตลอดจนความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา จึงมีความจำเป็นต่อการสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความสำเร็จของหลักสูตร ดังนั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประโยชน์ อีกทั้งยังเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมและประเทศชาติ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปปรับปรุงและพัฒนาต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ปีการศึกษา 2551
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ปีการศึกษา 2551

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนสาระพลศึกษา และผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขพัฒนาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 54,104 คน เป็นชาย 26,069 คน เป็นหญิง 28,035 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 432 คน เป็นชาย 216 คน เป็นหญิง 216 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Muti - Stage Random Sampling) และการประมาณขนาดของกลุ่มตัว โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan . 1970)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.1.1 นักเรียนชาย
 - 1.1.2 นักเรียนหญิง
 - 1.2 ระดับชั้น
 - 1.3.1 มัธยมศึกษาปีที่ 1
 - 1.3.2 มัธยมศึกษาปีที่ 2
 - 1.3.3 มัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้ คือ
 - 2.1 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.2 ด้านอุปกรณ์และสถานที่
 - 2.3 ด้านผู้สอน
 - 2.4 ด้านการประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้** หมายถึง ความรู้สึก ความคิด หรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือการแสดงออกต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งอาจจะมีลักษณะในทางบวกหรือทางลบ
2. **การจัดการเรียนรู้** หมายถึง เป็นการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน เพื่อถ่ายทอดความรู้ของผู้สอนสู่ผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และเกิดพฤติกรรมเปลี่ยนแปลง
3. **สาระพลศึกษา** หมายถึง การศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวทางด้าน

ร่างกายโดยกิจกรรมเหล่านั้นได้รับเลือกตามหลักและวิธีการเป็นอย่างดี สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ และสติปัญญา เพื่อเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2551 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ แบ่งเป็น 3 ระดับชั้น คือ

4.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.3 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5. เขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

5.1 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 1

5.2 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 2

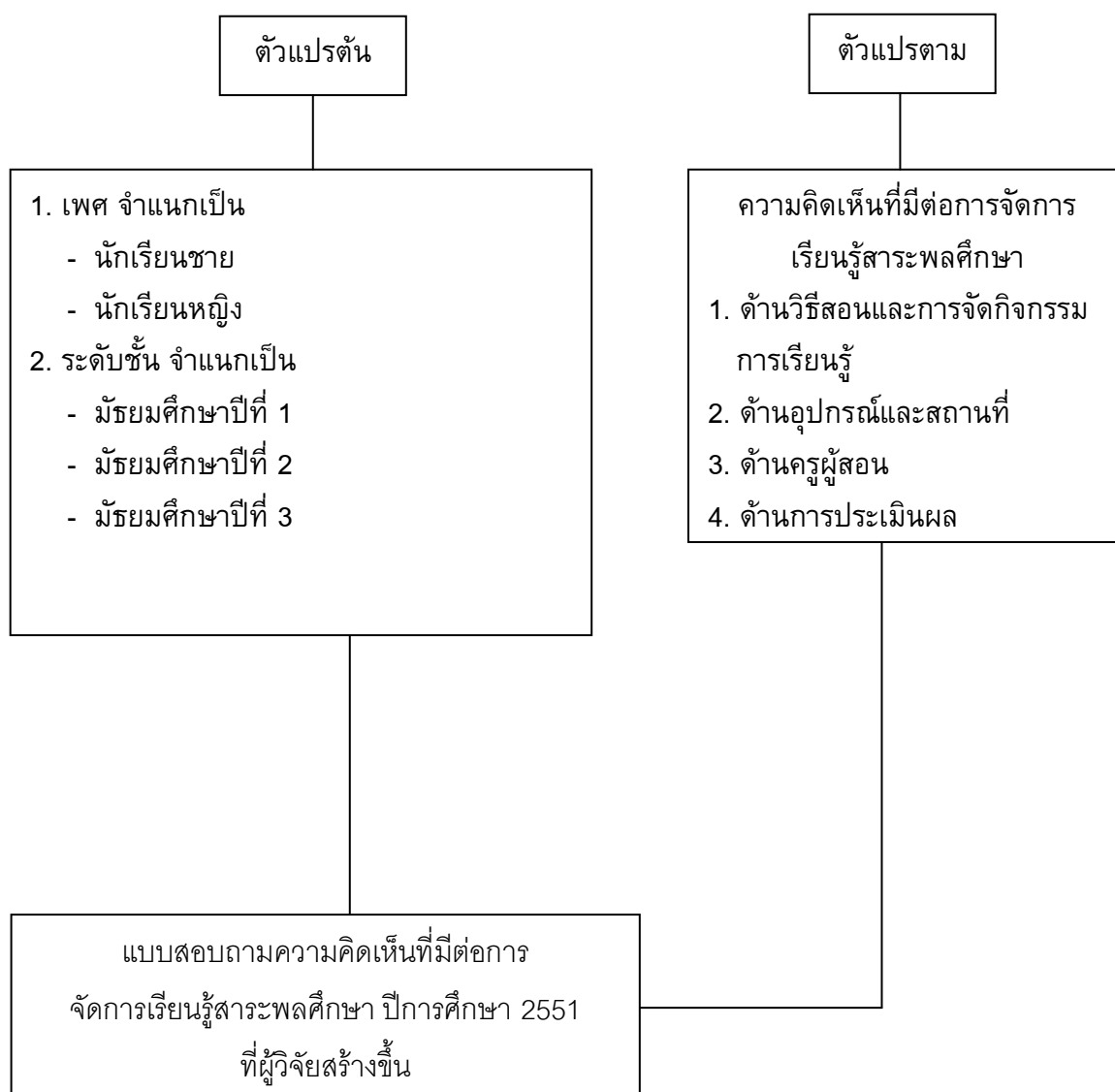
5.3 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 3

5.4 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 4

5.5 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 5

5.6 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 6

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา แตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศ ซึ่งสามารถนำมาสนับสนุนแนวทางการศึกษาครั้งนี้ ได้ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของความคิดเห็น
2. องค์ประกอบของความคิดเห็น
3. ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 3.1 โครงสร้างของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
4. องค์ประกอบการเรียนรู้การสอน
 - 4.1 ความหมายของวิชาพลศึกษา
 - 4.2 คุณสมบัติตามลักษณะของครูที่ดี
 - 4.3 หน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษา
 - 4.4 จุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา
 - 4.5 หลักสูตรพลศึกษาที่ดี
 - 4.6 การจัดการเรียนการสอนพลศึกษา
 - 4.7 เนื้อหาของหลักสูตรพลศึกษา
 - 4.8 วิธีสอนพลศึกษา
 - 4.9 ข้อเสนอแนะในการสอนวิชาพลศึกษา
 - 4.10 วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 4.11 วิธีการสอนแบบต่าง ๆ
 - 4.12 ขั้นตอนการสอนวิชาพลศึกษา
 - 4.13 การประเมินผลทางพลศึกษา
 - 4.14 ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผล
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

1. ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นตามความหมายในพจนานุกรมการศึกษา หมายถึง ความเชื่อการตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้เกิดจากการพิสูจน์ หรือการซึ่งน้ำหนักว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ สอดคล้องกับความหมายในพจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (Webster. 1998 : 950) ที่ให้ความหมาย

ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกในใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะพิจารณาตัดสินใจเพื่อการประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆ (ชาญณรงค์ คำเพชร. 2549 : 7)

นันทลลี (Nunnally. 1959 : 378) ได้ให้ความคิดเห็นว่า ทั้งความคิดเห็นและทัศนคตินั้น เป็นเรื่องของการแสดงออกของแต่ละบุคคลต่อประชาชนทั่วไป ต่อชนบธรรมเนียมประเพณีและการแสดงออกทางความคิดในโลกที่โลกที่เกี่ยวกับตัวเขาและความคิดเห็นนั้นยังจะใช้ในเรื่องเกี่ยวกับการลงความเห็นและความรู้ ในขณะที่ทัศนคตินั้นใช้กันมากในเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกและความชอบพอ

โคลสนิค (Kolesnik. 1970 : 296) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมาย หรือการลงความเห็นที่เกิดขึ้นจากข้อเท็จจริง ซึ่งแต่ละบุคคลคิดว่าถูกต้อง แต่คนอื่นๆ อาจจะไม่เห็นด้วย

กู๊ด (Good. 1973 : 113) กล่าวว่า ความคิดเห็น หรือทัศนะ หมายถึง ความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

เทอร์สโตน (Thurstone. 1977 : 285) กล่าวว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางผลรวมของความโน้มเอียงและความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้น อยู่ในจิตใจมาก่อนความคิด ความกลัว การบังคับขู่เข็ญ และการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งส่วนความคิดเห็นก็คือ เจตคติ แต่เป็นการแสดงเจตคติที่แสดงออกมาเป็นคำพูด นอกจากนั้นความคิดเห็นยังเป็นสัญลักษณ์ทางเจตคติด้วย

สุชา จันทรเฒ (2522 : 104) กล่าวว่า เราไม่สามารถแยกทัศนคติและความคิดเห็นออกจากกันได้ เพราะทัศนคติและความคิดเห็นมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นจะไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ

จุมพล นิภาเกษม (2526 : 96) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐาน ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ของแต่ละบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องในการแสดงออก

กลมรัตน์ หล้าสูงรัง (2527 : 29) ให้แนวคิดว่า ความคิดเห็น (Opinion) เป็นการแสดงออกโดยการพูด หรือเขียนเกี่ยวกับ เจตคติ ความเชื่อ หรือ ค่านิยมของบุคคลและสรุปไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกที่เกิดจากความรู้สึกภายในต่างๆ ซึ่งความรู้สึกภายในนั้นอาจเป็นเพียงเจตคติ ความเชื่อหรือค่านิยม ถ้าจะกล่าวในลักษณะของพฤติกรรมในแง่จิตวิทยาก็กล่าวไว้ว่าเจตคติ ความเชื่อ และค่านิยมเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่มีผู้ใดสังเกตหรือทราบได้นอกจากตัวของเขาผู้นั้นแต่ความคิดเห็นเป็นพฤติกรรมภายนอกที่ผู้อื่น สามารถสังเกต หรือทราบได้อย่างชัดเจน ดังนั้นคนที่มีเจตคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมอย่างหนึ่ง แต่ถ้าเขาไม่แสดงความคิดเห็นออกมาก็จะไม่มีผู้ใดทราบเลยว่าเขามีเจตคติหรือความเชื่อหรือ ค่านิยมเช่นใด

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2531 : 13) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกด้านเจตคติอย่างหนึ่ง แต่หากลงความเห็นนั้น มักมีอารมณ์ เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่จะมีปฏิกิริยาต่อสถานการณ์ภายนอก

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านความรู้สึก ความนึกคิด ความเชื่อ ซึ่งมาจากประสบการณ์ การเรียนรู้ ความรู้และสภาพแวดล้อมที่ได้พบเจอมา ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจเป็นที่ยอมรับ หรืออาจปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้

2. องค์ประกอบของความคิดเห็น

จากการศึกษาเรื่ององค์ประกอบของความคิดเห็น เทรนดิส (Triandis. 1971 : 2-3) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของความคิดเห็นมี 3 ส่วน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้และความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มหรือสถานการณ์ใด ๆ ความรู้และความคิดดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าได้ครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจนขึ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีความคิดเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลจะมีความคิดเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งบอกลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่จะแสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอน ความคิดเห็นก็ย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนแน่นอน

3. ความสำคัญของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

(กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 1) กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจัดเป็นสาระการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะการมีสุขภาพดีเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ประการแรกของคนไทยที่รัฐบาลได้กำหนดไว้เป็นนโยบาย และมาตรการในการจัดการศึกษาของประเทศ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถยืนหยัดอย่างไทยในประชาสังคมโลกทั้งปัจจุบันและอนาคต โดยการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นเรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค การส่งเสริม การพัฒนาสุขภาพ และการบริหารจัดการชีวิตเพื่อดำรงสุขภาพที่ดีอันเป็นรากฐานสำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตที่สมดุล ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ อันเป็นองค์ประกอบของการมีสภาวะสุขภาพที่สมบูรณ์

3.1 โครงสร้างของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 5,6) เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักสูตร จุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตร สถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

ระดับช่วงชั้น

กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3
ช่วงชั้นที่ 2	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6
ช่วงชั้นที่ 3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3
ช่วงชั้นที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6

สาระการเรียนรู้

กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่มสาระ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มนี้ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยอาจจัดเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มแรกประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด และเป็นกลุ่ยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ กลุ่มที่สองประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์เรื่องสิ่งแวดล้อมศึกษา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มวิทยาศาสตร์ กลุ่มสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ สามารถเลือกจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสมหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดสาระการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกคนเท่านั้น สำหรับส่วนที่

ตอบสนองความสารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนทุกคนเท่านั้น สถานศึกษาสามารถกำหนดเพิ่มขึ้นได้สอดคล้องและสนองตอบศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

4. องค์ประกอบการเรียนการสอน

ในปัจจุบันนี้พลศึกษาจัดเป็นวิชาที่อยู่ในสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งอยู่ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พลศึกษาจึงมีความสำคัญเท่าเทียมกับกลุ่มสาระอื่น ๆ ที่ให้ความสำคัญในการ พัฒนาการเรียนการสอนของผู้เรียน แต่ที่แตกต่างจาก กลุ่มสาระอื่น ๆ ก็คือ พลศึกษาเป็นกิจกรรม ทางกายที่ช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิตใจ และคุณภาพชีวิต ซึ่งจะทำให้ ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียน ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ตอนหนึ่งว่า การกีฬาที่หนักหน่วงเป็นอุปสรรคที่สำคัญยิ่งเพราะเป็นการกล่อมเกล่าให้เด็กมีจิตใจอดทน กล้า หาญ รู้แพ้รู้ชนะ ปลูกฝังพลานามัยให้แข็งแรง เป็นปัจจัยส่งผลให้เด็กมีสมรรถภาพ ทั้งทาง จิตใจและร่างกาย เป็นผลสืบเนื่องไปถึงการเป็นพลเมืองของชาติอันเป็นยอดปรารถนา (พระ บรมราโชวาทในพิธีเปิดการแข่งขันกรีฑานักเรียนประจำปี วันอังคารที่ 28 พฤศจิกายน 2504)

พอง เกิดแก้ว (2517 : 137 – 138) ได้กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษานั้นมีจุดมุ่งหมาย เฉพาะที่สามารถมองเห็นได้เด่นชัด ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายดีขึ้น รวมทั้งการรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ (Maintain Health) ที่ดีให้คงสภาพอยู่ต่อไป ความมุ่งหมายข้อนี้ถือว่าสำคัญและเป็นหัวใจของการ เรียนการสอนพลศึกษา เพราะการศึกษาแขนงอื่นมีส่วนบกพร่องทางด้านนี้ วิชาพลศึกษาเท่านั้นมี บทบาทที่จะเสริมสมรรถภาพทางด้านร่างกายอย่างแท้จริง ถ้าการสอนไม่บรรลุผลตามความ มุ่งหมายนี้ ย่อมหมายถึงความล้มเหลวของการสอนนั้น ในสภาพความเป็นอยู่ของบุคคลทุกเพศ ทุก วัย ถือว่าสมรรถภาพของร่างกายเป็นรากฐานอันสำคัญยิ่งที่จะสร้างความสำเร็จในการดำรงชีวิต และ การประกอบภารกิจต่าง ๆ ในวัยเรียนเป็นช่วงระยะที่จะต้องสร้างสมให้เกิดขึ้นและหาทางรักษาไว้ ต่อไป ฉะนั้น วิธีสอนจำเป็นจะต้องมุ่งไปสู่การทำให้มีสมรรถภาพและสุขภาพเป็นสำคัญให้มีทักษะ ในกิจกรรมทางด้านพลศึกษา และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป เนื่องจากวิชาพลศึกษาอาศัยกิจกรรมต่าง ๆ ทางกายเป็นสื่อฉะนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างทักษะ เสียก่อนให้เพียงพอ เพื่อจะได้นำทักษะอันเป็นพื้นฐานของกิจกรรมไปใช้ ถ้าขาดทักษะย่อมเป็น อุปสรรคอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรม ฉะนั้นการสอนส่วนใหญ่จึงจำเป็นการสร้างทักษะด้านต่าง ๆ ให้นักเรียน วิธีการสอนที่ดีก็คือวิธีการใดก็ตามที่สามารถให้ผู้เรียนมีทักษะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและ เป็นทักษะที่ถูกต้อง ทักษะที่ได้ฝึกได้เรียนนอกจากจะใช้ได้ประโยชน์ในขณะที่เป็นนักเรียนและอยู่ใน โรงเรียนแล้ว ควรจะเป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้ในโอกาสอื่น คือ นอกบริเวณโรงเรียนและภาย หลังจากสำเร็จการศึกษา ไปแล้วด้วยเพราะถือว่ากิจกรรมทางพลศึกษามีความสำคัญตลอดชีวิต

2. ให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ เป็นต้นว่า ความรู้ทางด้านคุณค่าของวิชา

พลศึกษาประโยชน์ของกิจกรรมประเภทต่างๆ ประวัติความเป็นมาของกีฬา กฎกติกา วิธีการเล่น มารยาท หลักเกี่ยวกับความปลอดภัย ประโยชน์ของการออกกำลังกาย เพราะความเข้าใจ เป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ถ้าขาดความรู้เสียแล้ว การประกอบกิจกรรมพลศึกษา ย่อมจะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ทั้งยังเกิดผลเสียอีกด้วย

3. เพื่อให้มีคุณลักษณะต่างๆ ประจำตัว คุณลักษณะดังกล่าวนี้ครอบคลุมไปทุกๆ ด้าน ซึ่งเชื่อว่ากิจกรรมทางพลศึกษาจะมีส่วนช่วยและส่งเสริมได้ แม้ว่าคุณธรรมเหล่านี้จะไม่สามารถสร้างได้ในระยะสั้น แต่ในการสอนพลศึกษาทุกครั้งจำเป็นจะต้องสร้างทางด้านหนึ่งด้านใด โดยที่เราเชื่อว่าผู้เรียนจะค่อยๆ เพิ่มลักษณะของคุณธรรมขึ้นเรื่อยๆ จนถึงจุดมุ่งหมายอันสูงสุด คุณธรรมเหล่านี้ ได้แก่ ความเป็นน้ำใจเป็นนักกีฬา ความรักในหมู่คณะ ความเป็นผู้มีระเบียบวินัย มารยาทในการเล่นและการดูกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

4. เพื่อให้มีนิสัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยทั่วไปแล้วถือว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาสุขภาพศึกษาภาคปฏิบัติ เพราะในการเรียนวิชาพลศึกษาต้องอาศัยการปฏิบัติเป็นหลัก

4.1 มีสุขภาพดี

4.2 มีความรู้ดี มีทักษะดี

ฉะนั้น การสอนพลศึกษาจึงต้องเน้นในเรื่องนิสัยด้วย เพราะการจะให้ถึงซึ่งความเป็นผู้มีสุขภาพดีจะต้องปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพปฏิบัติ ไม่ใช่สนใจแต่การออกกำลังกายอย่างเดียว ฉะนั้นในการสอนพลศึกษาทุกครั้งจะต้องเน้นในเรื่องนี้

4.1 ความหมายของวิชาพลศึกษา

นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาได้ให้ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษา ไว้ดังนี้

กู๊ด (Good. 1959 : 368) ให้ความหมายของพลศึกษาว่า หมายถึง โครงการการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ๆ ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่างๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลายทางด้านร่างกาย การเรียนพลศึกษาจะช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโตและแข็งแรงทางด้านจิตใจ พลศึกษาช่วยเพิ่มพูนความเชื่อมั่น ความคิดริเริ่ม ความรอบคอบไหวพริบดี จิตใจโอปอ้อมอารีมีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ทำให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีขึ้น ทางด้านอารมณ์ผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา รู้จักควบคุม อารมณ์ มีความอดทนอดกลั้น ในสิ่งที่ไม่พอใจเป็นผู้ที่มีอารมณ์แจ่มใสอยู่เสมอ ช่วยลดความตึงเครียดของสภาพจิตใจลงได้มาก ทางด้านสังคม พลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระเบียบวินัย รู้จักเคารพกติกาอันเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมมีความเสียสละมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความสามัคคีในหมู่คณะส่งเสริมให้รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

บุชเชอร์ (Bucher. 1960 : 34) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดการพัฒนาทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ที่เลือกเฟ้นแล้ว เป็นสื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ข้างต้น

คาเมล และโรซาลิน (Camille & Rosalind. 1963 : 54) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกยุคปัจจุบัน หรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวเป็นสื่อและการกระทำเหล่านั้นจะมีข้อกำหนดเป็นเกณฑ์แสดงออกอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ

จรวย แก่นวงศ์คำ (2523 : 17) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการด้านการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงาม และมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษา ที่เลือกเฟ้นแล้ว เป็นสื่อกลางของการเรียนรู้

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 23) ให้ความหมายของวิชาพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาการของมนุษย์ให้ดีขึ้นหรือกล่าวได้ว่าพลศึกษาคือวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะโดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือกีฬาต่างๆ เป็นสื่อของการเรียน

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2540 : 39) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษา คือ ผลรวมของกิจกรรมทางกายต่างๆ ของมนุษย์ที่ได้เลือกสรรมาแล้วตามชนิดและนำมาดำเนินการตามประเภทของผลที่เกิดขึ้น

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540 : 14 – 15) ให้ความหมายของพลศึกษาว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางกาย ทางใจ ทางสุขภาพและสมรรถภาพและยังเป็นการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมออกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างคน ให้รู้จักวิธีการ ส่งเสริมสุขภาพเพื่อให้มีชีวิตที่ยืนยาวและกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมพลศึกษาต้องพัฒนาทั้งหลักสูตร บทบาทและการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี

สรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมทางกาย เช่น การออกกำลังกาย กีฬา กิจกรรมอื่น ๆ ที่มีการเคลื่อนไหวของร่างกาย เป็นสื่อของการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อย่างดีเยี่ยม และอยู่กับสังคมได้อย่างมีความสุข

4.2 คุณสมบัติตามลักษณะของครูที่ดี

ฟอง เกิดแก้ว (2517 : 138 – 140) กล่าวว่า คุณสมบัติเบื้องต้นของครูพลศึกษาที่ดีนั้น ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับครูสอนวิชาอื่นๆ ในโรงเรียน เช่น

1. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ทำการสอนได้ดีมีสุขภาพดี
2. มีอารมณ์ดี ร่าเริง
3. มีความยุติธรรม
4. มีบุคลิกลักษณะดีสง่า ผ่าเผย
5. มีความเห็นอกเห็นใจและสนใจในตัวนักเรียน (Behavioral Objectives)

เป็นจุดมุ่งหมายในระดับหลักสูตรและระดับการสอน

6. มีสามัญสำนึกและเข้าใจในปัญหาของเด็กนักเรียน

วาสนา คุณาภสิทธิ (2536 : 392 – 394) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดี ดังนี้

1. เป็นผู้มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต ทั้งนี้เพราะงานครูเป็นงานที่หนัก โดยปกติจะต้องทำงานตั้งแต่ 08.00 – 15.30 น. (โดยประมาณ) รวมแล้วเป็นเวลาวันละประมาณ 7 ชั่วโมงครึ่งเป็นอย่างต่ำ และหลังจากโรงเรียนเลิกแล้วยังใช้เวลาในเรื่องอื่นๆ อีก เช่น งานลูกเสือ เนตรนารี ทบพทวนความรู้ วางแผนการเล่นกีฬาต่างๆ ร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งเตรียมงานสอนด้วย

2. เป็นผู้มีความสามารถในการฝึก การสอน และมีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆ ทั้งหลายประเภท เพราะประสบการณ์เหล่านี้จะทำให้ครูเข้าใจนักเรียนที่เรียนรู้ได้ช้า ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงประโยชน์และความสำคัญของการฝึกฝนอยู่ประจำ มีความเต็มใจในการเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ หลังจากการฝึก เข้าใจในเรื่องของการแพ้ – ชนะ และครูจะมีความรู้สึกว่าตนเองประสบผลสำเร็จหลังจากการสอน จึงสามารถกล่าวได้ว่า “ยังมีทักษะมากขึ้นเท่าไร ก็ยังเป็นครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น”

3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องของการช่วยให้ความช่วยเหลือ โดยไม่มุ่งเพียงจะทำให้นักเรียนจดจำทักษะจนขึ้นใจเท่านั้น แต่ควรตั้งจุดมุ่งหมายว่าต้องสอนหรือช่วยนักเรียนให้เกิดพัฒนาการด้านทักษะ ช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นอิสระ และมีวุฒิภาวะตามวัยด้วยการแสดงออกในขณะที่มีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆ ตามทักษะความสามารถ

ปัญหาที่มักจะเกิดขึ้นก็คือ ผู้ที่เพิ่งจะมาเป็นครูใหม่ๆ และเป็นผู้ที่มีทักษะดี หรือเคยเป็นนักกีฬามาก่อนมักไม่ชอบสอน เหตุก็เพราะครูเหล่านี้ยึดถือตนเองเป็นหลักมากเกินไปโดยเอานักเรียนมาเปรียบเทียบกับตนเอง ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ครูเป็นผู้มีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะต่างๆ ได้ง่ายและรวดเร็ว ครูผู้นั้นมักจะขาดความเห็นอกเห็นใจนักเรียนเนื่องจากการคาดหวังว่า นักเรียนควรจะเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วเหมือนตนเอง และมักคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอธิบายหรือแยกแยะทักษะอย่างละเอียดให้แก่ นักเรียน ครูที่ประสบความสำเร็จในการสอนคือครูที่พอใจที่จะเห็นนักเรียนสนุกสนานและภาคภูมิใจในพัฒนาการทางทักษะของตน

4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อยและการเคลื่อนไหวต่างๆ ออกมาให้แก่นักเรียนได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด ฉะนั้น ครูจึงควรฝึกฝนตนเองให้รู้จักสังเกตการเคลื่อนไหวของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรนำหลักของวิชาวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว (Kinesiology) หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sport Science) มาประยุกต์ใช้ด้วยเพราะจะทำให้การวิเคราะห์นั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ และอยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถทางทักษะกลไกและความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่าครูพลศึกษาชอบกีฬาประเภทใดก็จะบังคับหรือเน้นแต่กีฬาประเภทนั้น ให้แก่นักเรียนอย่างเดียว ต้องทำให้นักเรียนสนใจและอยากที่จะเล่นกีฬาประเภทอื่นๆ ด้วย เพราะกีฬาทุกประเภทมีคุณค่าทั้งสิ้น และกีฬาที่มีประโยชน์มาก คือกีฬาที่เหมาะสมกับนักเรียนทั้งชายและหญิง ดังนั้นการจูงใจนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

6. เป็นผู้มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา โดยครูต้องฝึกตนเองให้เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์อยู่ตลอดเวลา (be fit) แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับเวลาและสถานที่ นอกจากนั้นอุปกรณ์เครื่องใช้ประจำตัว โต๊ะ เก้าอี้ ก็ต้องสะอาดเรียบร้อยด้วย การปฏิบัติได้เช่นนี้ไม่ใช่จะเกิดประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น แต่ยังเกิดประโยชน์และสร้างภาพพจน์ที่ดีให้แก่เพื่อนร่วมอาชีพด้วย ต้องพยายามระลึกไว้เสมอว่าผู้ที่สูญเสียบุคลิกภาพของตนเองย่อมสูญเสียทุกสิ่งด้วย

7. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และพยายามปลุกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอยู่เสมอ

8. เป็นผู้มีลักษณะของความเป็นผู้นำ ตามความหมายของคำว่า "LEADERSHIP" ดังนี้

L = LOVE = รักในหน้าที่ รักความยุติธรรม รักผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือสมาชิกในกลุ่ม รักนักเรียน และรักความก้าวหน้า

E = EDUCATION AND EXPERIENCE = มีการศึกษา มีความรู้ และประสบการณ์ มาเป็นอย่างดี

A = ADAPTABILITY = มีความสามารถในการปรับตัวให้เหมาะสมและเข้ากับสภาพการณ์ สิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

D = DECISIVENESS = มีความสามารถในการตัดสินใจและสั่งการได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้องตามเหตุผลเสมอ

E = ENTHUSIASM = มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีความตั้งใจและเอาใจจดจ่อต่อหน้าที่การงานอย่างจริงจัง

R = RESPONSIBILITY = มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานของตนเองและสมาชิก หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

S = SACRIFICE AND SINCERE = มีความเสียสละและอุทิศตนให้เป็นประโยชน์ ต่อส่วนรวม

H = HARMONIZE = มีความนุ่มนวล พุดจาณาฟัง อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่หยิ่งจองหอง รู้จักกาลเทศะ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อทุกคน

I = INTELLECTUAL CAPACITY = มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมีไหวพริบดี และรู้ทันคน

P = PERSUASIVENESS = มีความสามารถในการโน้มน้าว ชักจูงใจคน

9. มีคุณสมบัติอื่นๆ เป็นส่วนประกอบอีก คือ เป็นผู้ที่มีหลักการหรืออุดมคติของตนเองมีบุคลิกที่ดีและมีคุณธรรม เหตุที่ครูต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ เพราะนอกเหนือจากความสามารถทางการสอนที่มีประสิทธิภาพแล้ว ครูต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนได้ เมื่อนักเรียนได้เห็นแบบอย่างที่ดี นักเรียนก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีและยอมรับต่อไป ถ้าครูไม่ดีแล้ว จะสอนนักเรียนให้เป็นคนดีนั้นเป็นเรื่องยาก เพราะนักเรียนย่อมไม่เชื่อถือ ท่านมหาตมะคานธี กล่าวว่า “เป็นความผิดเสียนี้กระไรที่เราสอนให้ผู้อื่นรักษาความบริสุทธิ์สะอาดในเมื่อตัวเราเองสกปรก” เช่น สอนให้นักเรียนยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่น แต่ครูไม่ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน เป็นต้น ครูจึงต้องฝึกตนเองให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี น่าเชื่อถือ มีความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ และไม่เห็นแก่ตัว ผลสุดท้ายนักเรียนก็จะเข้าใจและเห็นถึงคุณค่าของคำว่า “น้ำใจนักกีฬาและการเล่นที่ยุติธรรม” ได้ดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 189- 208) ครูพลศึกษาและกีฬา คือ เป็นผู้ยึดถือในหลักการและปรัชญาของการพลศึกษาและการกีฬา และได้ใช้กิจกรรมพลศึกษาและการกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้และมีพัฒนาการในทุกๆ ด้านตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษาและการกีฬา คือ ทั้งใน (1) ด้านสมรรถภาพทางกาย (2) ด้านทักษะการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายและทักษะกีฬา (3) ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย และการเล่นกีฬา (4) ด้านคุณธรรมประจำตัว เช่น การมีระเบียบวินัย การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และ (5) ด้านการมีเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและการกีฬา ทั้งนี้เพื่อจะนำไปสู่การมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งในปัจจุบันและอนาคตตามเจตนารมณ์ของอุดมคติของการพลศึกษาและกีฬา ครูพลศึกษาและกีฬาถือเป็นครูและนักการศึกษาคนหนึ่งที่จะต้องทำหน้าที่และความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ เช่น ในโรงเรียน แต่ครูพลศึกษาและกีฬานั้นอาจจะต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ตลอดจนลักษณะงานมีความแตกต่างและมีขอบข่ายของงานค่อนข้างจะกว้างกว่าครูอื่นๆ บ้าง ดังนั้น ครูพลศึกษาที่ดีจึงจำเป็นต้องมีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะที่แตกต่างและเพิ่มเติม นอกเหนือจากครูคนอื่นๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการทั่วไป วิชาการศึกษา และพลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ และปรัชญาการพลศึกษาและการกีฬาเป็นอย่างดี
3. เป็นผู้ที่มีความรักและมีความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาและการกีฬาด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง
4. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง
5. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความกระตือรือร้นสูง
6. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและสุขภาพที่ดี มีร่างกายที่แข็งแรง สมบูรณ์
7. เป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตใจโอปอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
8. เป็นผู้ที่มีอารมณ์สนุกสนานและมีความรักเด็ก
9. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพครูโดยเคร่งครัด

สรุปได้ว่า ครูพลศึกษาที่ดีนั้นต้องมียุทธศาสตร์ประกอบในหลาย ๆ ด้าน ทั้งด้านความรู้ ความสามารถในทางพลศึกษา ความมีใจรักและศรัทธาในพลศึกษา มีบุคลิกภาพ สุขภาพที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ รวมถึงความสนุกสนานความเป็นกันเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และความสามารถที่ครูพลศึกษาถ่ายทอดให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

4.3 หน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษา

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539 : 316 - 318) ได้บอกถึงว่า ครูพลศึกษาควรมีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

1. การสอน ครูพลศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหลาย ๆ วิชา ต้องสามารถอธิบาย – สาธิตเทคนิค ทักษะ ประวัติ ประโยชน์ กติกา แผนการเล่น ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์ ต้องจัดบริหารชั้นเรียนสำหรับการสอน การเล่น การประชัน และการแนะนำ ต้องมีพัฒนาทัศนคติของควมมีน้ำใจนักกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมทาง สุขศึกษาและการสอนให้บรรลุตามจัดมุ่งหมายอื่น ๆ ของวิชาพลศึกษา

2. การแข่งขันกีฬากายใน ครูพลศึกษาจัดการแข่งขันกีฬากายใน โดยทำการจัดโปรแกรมแข่งขันกีฬาต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะใช้ในการแข่งขันโดยไม่ให้ซ้ำซ้อน และนักเรียนได้แข่งขันเท่า ๆ กัน ต้องเตรียมการจัดซื้อ จำลำดับ บำรุงรักษา และแนะนำเกี่ยวกับ อุปกรณ์และสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการแข่งขัน ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแข่งขัน จัดดูแลเรื่องความปลอดภัย จัดเจ้าหน้าที่ดำเนินงาน จัดระบบการให้คะแนน จัดความขัดแย้ง และอาจจะต้องจัดทำ คู่มือการแข่งขันกีฬากายในด้วย

3. การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ครูพลศึกษาต้องทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาด้วย ซึ่งหมายความว่าต้องเป็นผู้ที่มีทักษะกีฬาสูงและมีความสามารถในการจูงใจสูงด้วย เหตุผลก็เพราะว่า การสอนในชั้นเรียนจะสอนนักเรียนหลาย ๆ ระดับความสามารถปะปนกันไปตั้งแต่อ่อนจนเก่ง แต่การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องสอนนักเรียนจากหลายฝ่าย เช่น นักเรียน คนดู นักข่าว หรือแม้แต่ ความต้องการของตนเองที่จะพยายามไม่ให้เกิดการแพ้ ผู้ฝึกสอน จึงต้องมีศีลธรรมหลักการ และการเสียสละตนเองอย่างสูงที่จะต่อจ้านสิ่งเหล่านั้น และที่สำคัญที่สุดคือจะต้องไม่บ่ขายเบนออกจาก จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาอย่างเด็ดขาด ครูพลศึกษาที่เป็นผู้ฝึกสอนต้องมีการวางแผน จัดการ ปฏิบัติการ การศึกษาและกำหนดแผนการเล่น ศึกษาจากภาพยนตร์ จัดโปรแกรมการซ้อม ร่วมมือ กับนักข่าว เลือกจัดซื้อและรักษาวัสดุอุปกรณ์ กล่าวปราศรัยในงานเลี้ยง นักกีฬา เป็นที่ปรึกษา ประเมินผล การตัดสิน นอกจากนี้ยังต้องวางแผนการเดินทางเพื่อการแข่งขันของทีม การซื้อตั๋ว เดินทาง ผู้จับเวลา ผู้ให้คะแนน ผู้ตรวจสอบและรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของนักกีฬาและผู้ดู ผู้ ฝึกสอนจึงต้องมีคุณสมบัติหลายประการ และอีกประการหนึ่งที่ต้องมีก็คือความเข้มงวด และความ เข้าใจผู้เล่นในฐานะพ่อที่ต้องการทำให้ครอบครัวประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหา มีความซื่อสัตย์

มีความเชื่อถือในตัวผู้เล่น ไม่แสดงความรักผู้เล่นคนหนึ่งคนใดเป็นพิเศษ และอย่าให้สิทธิพิเศษแก่ใครด้วย

4. การอยู่ค่ายพักแรมและกิจกรรมกลางแจ้ง ครูพลศึกษามีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของค่ายหรือควบคุมดูแลการอยู่ค่ายพักแรมและการว่ายน้ำ สอนให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตกลางแจ้ง การใช้ทักษะกีฬาที่สำคัญที่สุดคือ การสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นในบรรยากาศประชาธิปไตย รักสงบ รักธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

5. การเต้นรำ การเต้นรำเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมเสมอมา โดยเฉพาะผู้หญิงและมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนโดยตลอดตั้งแต่สมัยโบราณถึงปัจจุบัน เพราะเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความรู้สึกและอารมณ์ เป็นกิจกรรมที่ทำให้คลายความเครียดได้มาก ครูพลศึกษาจึงต้องสอนได้ทั้งกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐาน การเต้นรำพื้นเมือง การร้องเพลงประกอบการเล่นเกม ลีลาศและอื่น ๆ

6. ลีลาศึกษา ลีลาศึกษาเป็นการเรียนรู้การเคลื่อนไหวจากการเรียนรู้จึงเป็นการเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นการสำรวจค้นหาสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เน้นการเรียนรู้โดยตัวนักเรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้วิธีการดังกล่าวจะใช้การเคลื่อนไหวเท่านั้น ครูพลศึกษาต้องเข้าใจในการใช้เครื่องมือและเข้าใจหลักการเคลื่อนไหวของมนุษย์ให้สัมพันธ์กับเวลา แรง รูปร่าง และการแสดงออก จุดมุ่งหมายของวิชานี้ก็เพื่อให้นักเรียนรู้จักระมัดระวังตนเองในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งครูจะสังเกตได้จากการให้นักเรียนแสดงให้ดูในลักษณะของความเร็ว – ช้า ความหนัก – เบา ความเป็นอิสระ

7. การพลศึกษาพิเศษ ครูพลศึกษาต้องจัดกิจกรรมพิเศษให้แก่ นักเรียนลักษณะ ผิดปกติและช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น ครูพลศึกษาจึงต้องมีความรู้ในกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สรีรวิทยาการออกกำลังกาย จิตวิทยา วิธีสอนและศัพท์ทางกายแพทย์ มีความตั้งใจจริงที่จะช่วยเหลือนักเรียน และรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของแพทย์เสียก่อนไม่ใช่ทำการบำบัดด้วยตนเอง

8. งานวิจัย การทำงานวิจัยมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและความก้าวหน้าในการทำงาน แม้ครูจะไม่ทำด้วยตนเองก็ควรสนใจงานวิจัยของผู้อื่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ครูควรรู้จักตีความผลที่ได้จากการวิจัยและนำไปใช้ประโยชน์ให้ได้

9. การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ในสังคมไทยการปลูกฝังให้ประชาชนพลเมือง (หรือความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ) และจริยธรรม (หรือลักษณะการแสดงออกของร่างกาย) เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความสุขของคนในสังคมเดียวกัน เมื่อสมาชิกแต่ละคนของสังคมนั้นมีคุณธรรมสูงไปด้วย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของความเจริญก้าวหน้าต่อไป ครูทุกคนจึงควรรับเอาบทบาทของการเป็นผู้ปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมให้แก่ นักเรียนไว้อย่างเต็มความภาคภูมิ พร้อมทั้งปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีอีกด้วย การปลูกฝังดังกล่าวสามารถกระทำได้ในขณะที่สอนวิชาพลศึกษาในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียน เพราะหัวข้อจริยธรรมที่คณะกรรมการจัดให้แก่ นักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้ระบุมี 10 ประการดังนี้

1. ความเป็นระเบียบวินัย

2. ความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม
3. ความขยัน ประหยัด และยึดมั่นในสัมมาชีพ
4. ความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ
5. การรู้จักคิดริเริ่มวิจารณ์และการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
6. การกระตือรือร้นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รักและเทิดทูนชาติ

ศาสนา และพระมหากษัตริย์

7. ความมีพลานามัยสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ
8. การรู้จักพึ่งตนเองและมีอุดมคติ
9. การรู้สิทธิภาคภูมิและรู้จักทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม และทรัพยากรของ

ธรรมชาติ

10. การรู้จักเสียสละ มีเมตตาอารี กตัญญูกตเวที กล้าหาญและสามัคคีกัน

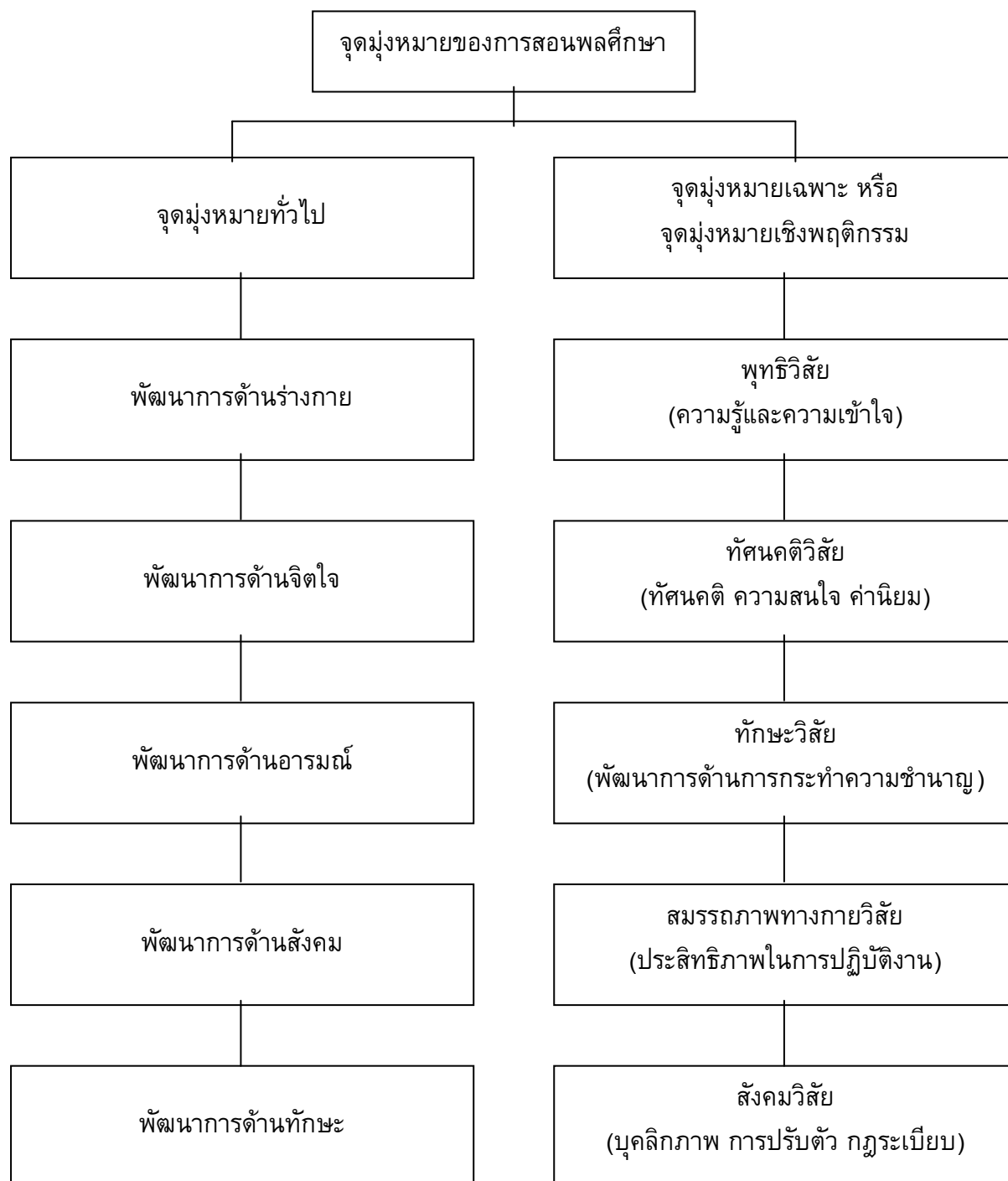
ตามความเป็นจริงแล้วการสอนพลศึกษาเองก็มีจุดมุ่งหมายเป็นผลพลอยได้ตามมาจากการพัฒนาด้านร่างกายอยู่แล้ว นั่นคือพัฒนาด้านสังคมนิสัย ซึ่งหมายถึง การทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น มีคุณธรรม ความเป็นพลเมืองดี มีน้ำใจนักกีฬา การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี เคารพกฎกติกา กล้าแสดงออก ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ถ้านักเรียนได้ปฏิบัติเป็นประจำแล้วก็จะเป็นผู้ที่มีจริยธรรมอันดีอย่างมั่นคงต่อไปในอนาคต บาบาทต่าง ๆ ในสังคม ครูพลศึกษาอาจมีบทบาทในสถานที่อื่น ๆ เช่น ในสถานกักกัน วัด โรงพยาบาล โรงงานอุตสาหกรรม องค์กรต่าง ๆ ชมรมกีฬา ลูกเสือเนตรนารี เทศบาล โดยปฏิบัติให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา แต่วิธีการปฏิบัติอาจต่างจากวิธีที่ใช้ในโรงเรียน

4.4 จุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา

วาสนา คุณาภิลิทธิ์ (2536 : 12-13) กล่าวว่า คำว่า “สรีระ” หรือ “Physical” หมายถึง ร่างกาย นั่นคือลักษณะต่างๆ ของร่างกาย เช่น ความแข็งแรงของร่างกาย พัฒนาการของร่างกาย ทักษะของร่างกาย สุขภาพของร่างกาย และอื่นๆ เมื่อเติมคำว่า “Education” เข้าไปเป็น “Physical Education” นั้นหมายถึง ขบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาาร่างกายของมนุษย์ให้ดีขึ้น หรือกล่าวได้ว่า พลศึกษาคือวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายต่างๆ หรือกีฬาต่างๆ เป็นสื่อการเรียนการสอน และนักเรียนจะมีพัฒนาการทางด้านต่างๆ จากการที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นมาเป็นอย่างดีแล้วนั้นปรัชญาของวิชาพลศึกษาจะเป็นตัวกำหนด จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาในทุกๆ ระดับ องค์กรประกอบอื่นๆ ซึ่งควรพิจารณาาร่วมกันไปด้วย คือ ตามหลักธรรมชาติแล้ว ร่างกายของคนเราจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวเพื่อความเจริญเติบโต การเคลื่อนไหวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับร่างกายยังทำให้เกิดความสนุกสนานเป็นนันทนาการ ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ช่วยในการเข้าสังคม ผ่อนคลายความตึงเครียด

เป็นการสำรวจหรือทดสอบความสามารถและช่วยทำให้สุขภาพดีขึ้น ฉะนั้น จึงสรุปจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาได้ เป็น 2 ระดับใหญ่ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป (General Objective) เป็นจุดมุ่งหมายระดับปรัชญาของวิชาพลศึกษา
2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ (Specific Objectives) ที่นิยมเรียกว่าจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

ประเภทต่างๆ ของจุดมุ่งหมายทั่วไป และ
จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของการสอนพลศึกษา

4.5 หลักสูตรพลศึกษาที่ดี

หลักสูตรพลศึกษาที่ดี ควรมีลักษณะกว้างๆดังต่อไปนี้

1. เป็นโครงการศึกษาในโรงเรียนได้จริง
2. จัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนได้เกิดพัฒนาการครบถ้วนทุกด้าน ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาและพลศึกษา
3. ส่งเสริมแนวความคิดของการปกครองระบอบประชาธิปไตย
4. แสดงความเข้าใจในธรรมชาติของสังคมและความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อส่งเสริมสุขภาพ ความสามารถในการประกอบอาชีพ การเป็นพลเมืองดี การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และมีศีลธรรม จริยธรรม
5. จัดรวบรวมโปรแกรมต่างๆไว้ด้วยกันเพื่อให้นักเรียนสามารถถ่ายโยงไปใช้ได้จากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่งด้วยการสอนแบบต่อเนื่อง (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์.2539 : 110 - 111)

4.6 การจัดการเรียนการสอนพลศึกษา

การสอนพลศึกษา เป็นสาระหนึ่งที่กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งการที่จะจัดการศึกษาสาระพลศึกษาให้ได้คุณภาพและประสิทธิภาพที่ดีนั้น จะต้องมีการวางแผนงานในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบในสถานศึกษา ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานจะต้องปฏิบัติตามแผนงานตามขอบข่ายของตน เช่นเดียวกับครูพลศึกษาที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนตามแผนงานโครงการที่ตนรับผิดชอบ ทั้งในเรื่องการสอนและการทำเอกสารต่าง ๆ จึงจะทำให้ผลงานมีประสิทธิภาพดี และนักเรียนได้รับความรู้อย่างถูกต้องและเข้าใจที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าว

กรมพลศึกษา กล่าวว่าวิธีสอนพลศึกษา หมายถึงการให้เด็กพบกับประสบการณ์ที่ครูจัดไว้โดยทางใดทางหนึ่ง เช่นให้เด็กดู ได้ฟัง ได้จับต้อง ก็เป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่ง การสอนในแต่ละครั้งอาจใช้วิธีการสอนหลายอย่างประกอบกัน ความมุ่งหมายในการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งเด็กแต่ละคนมีวิธีการเรียนของตน แต่ละคนสร้างการเรียนรู้ขึ้นเอง ครูเป็นเพียงผู้เรียงสถานการณ์ กิจกรรมและประสบการณ์ตามลำดับขั้นตอนที่เด็กจะเรียนรู้ได้ดี ที่เรียกว่าครูสอนได้ดีนั้นก็คือ ครูสามารถจัดประสบการณ์ ให้แก่เด็กได้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก การสอนพลศึกษามีวิธีสอนแบบต่าง ๆ คือ การสอนแบบบรรยาย การสอนมอบหมายงาน การสอนแบบสาธิต การสอนแบบบูรณาการ การสอนแบบวิทยาศาสตร์ การสอนแบบสั่งการ ฯลฯ การสอนพลศึกษาที่นิยมใช้โดยทั่วไปที่ได้ดัดแปลงมาจากการสอนแบบ 5 ขั้น ของแอร์บัต เพื่อให้เหมาะสมกับการสอนพลศึกษาประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม ได้แก่ การให้เด็กเข้าแถว สำนวณรายชื่อนักเรียนและให้อบอุ่นร่างกายให้พร้อมเพื่อจะให้ฝึกกิจกรรม
2. ขั้นอธิบายและสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนจะต้องทำเพียงสั้น ๆ แล้วแสดงตัวอย่างให้ดู การสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนเป็นผู้สาธิต ครูและนักเรียนร่วมกันสาธิต

3. ชั้นฝึกหัด แบ่งกลุ่มให้นักเรียนฝึกกิจกรรมต่าง ๆ โดยทั่วถึง แบบฝึกอาจกำหนดให้แต่ละกลุ่มฝึกทักษะแต่ละอย่างแล้วหมุนเวียนกันไป หรือจะใช้วิธีการเหมือนกันทั้งหมดก็ได้ อยู่ความเหมาะสมของการสอนแต่ละชนิด

4. ชั้นใช้ ได้แก่ การนำเอาทักษะต่างๆ จากที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วนั้น มาทดลองใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเล่นแข่งขัน

5. ชั้นสรุปและประเมินผล ได้แก่ การสรุปผลการเรียนจากบทเรียนที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติเองให้เกิดสุขนิสัย อาจจะมีการวัดผลประเมินผลหลังจากนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมไปแล้วว่า ได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์หรือไม่ สำหรับการสอนพลศึกษาในปัจจุบันอาจแบ่งขั้นตอนต่างๆ ให้น้อยลงเหลือเพียง 4 ขั้นตอน เป็นขั้นเตรียม ขั้นอธิบายและสาธิต ชั้นสอนฝึกหัด และชั้นสรุปและประเมินผล อาจทำได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู

กระทรวงศึกษาธิการ (2544:144-145) กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษา สถานศึกษาจะต้องจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของท้องถิ่นและผู้เรียน มีการบริหารการใช้หลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามความคาดหวังของหลักสูตร ดังนี้

1. การจัดคาบเวลาเรียน ผู้บริหาร และบุคลากรในสถานศึกษาต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน จัดคาบเวลาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และจัดกิจกรรมเสริมตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

2. การจัดบุคลากร ต้องมีบุคลากรเพียงพอและเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและได้รับการฝึกฝนมาทางพลศึกษาโดยตรง สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องตามความต้องการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

3. จัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะปลอดภัย พร้อม และเพียงพอสำหรับบริการ และผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อการมีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี

4. แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ควรจัดวัสดุ อุปกรณ์สื่อต่างๆ ให้สะดวก เพียงพอและทันสมัยสำหรับการศึกษาค้นคว้า การเรียนรู้และฝึกฝนด้วยตนเอง ตลอดจนดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานและใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า

5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ประสบการณ์ วุฒิภาวะ มีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสนุกสนาน ปลอดภัย โดยเฉพาะกิจกรรมการทำโครงการควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทุกคนได้จัดทำโครงการของตนเอง ที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

6. กระบวนการเรียนรู้ของพลศึกษาต้องเน้นให้ผู้เรียนนำหลักการแข่งขันและความร่วมมือมาใช้ในการดำเนินชีวิต และเข้าใจกระบวนการแข่งขันที่ถูกต้อง และร่วมกิจกรรมการแข่งขันด้วยความมีน้ำใจนักกีฬาตามวิถีประชาธิปไตย

7. การวัดและประเมินผล ควรอำนวยความสะดวก จัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อทางพลศึกษาที่ผู้เรียนสามารถวัดและประเมินผลด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ตลอดจนการมีวิธีการประเมินอย่างน้อย 9 อย่าง ดังนี้

1. การทดสอบด้านการแพทย์ หรือด้านสุขภาพ
2. ความสามารถเรียนรู้ทางด้านการเคลื่อนไหว
3. การทดสอบสมรรถภาพทางระบบไหลเวียนโลหิต
4. การทดสอบสมรรถภาพทางด้านการเคลื่อนไหว
5. การทดสอบสมรรถภาพทางทักษะ
6. การทดสอบความรู้ด้านพลศึกษา
7. การทดสอบทางด้านเจตคติ
8. การทดสอบทางด้านสุขลักษณะและด้านพฤติกรรม
9. การทดสอบทางด้านการปรับตัวในสังคมและด้านอารมณ์

4.7 เนื้อหาของหลักสูตรพลศึกษา

หลังจากการสำรวจสภาพการณ์ที่จะให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาการศึกษาลักษณะของนักเรียนในวัยต่าง ๆ การวางจุดหมายของการพลศึกษาให้มีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษา และการวางความมุ่งหมายของการพลศึกษาที่จะให้เกิดขึ้นแล้ว ในขั้นต่อไปจะสามารถเลือกเนื้อหาของหลักสูตรได้ในการเลือกกิจกรรมมาเป็นเนื้อหาของหลักสูตร สิ่งที่จะพิจารณานอกจากเนื้อหาจากสภาพการณ์คุณลักษณะของนักเรียน จุดหมาย และความมุ่งหมายแล้ว เกณฑ์ที่จะต้องใช้ในการเลือกกิจกรรมต่อไปอีกมีดังนี้คือ

1. เกณฑ์ที่เกี่ยวกับความมากมายของคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับในแต่ละกิจกรรม กิจกรรมทางการพลศึกษาหลาย ๆ กิจกรรมอาจมีคุณสมบัติครบถ้วน ตามที่วางไว้ แต่กิจกรรมบางอย่างหนึ่งอาจจะมีประโยชน์ หรือมีคุณค่ามากกว่ากิจกรรมอีกอย่างหนึ่ง
2. เกณฑ์เกี่ยวกับความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมที่เลือกความเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีความสนใจ
3. เกณฑ์เกี่ยวกับประโยชน์ที่สามารถนำไปใช้ได้ กิจกรรมที่เลือกควรเป็นกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้เล่นในเวลาว่างในโอกาสข้างหน้าในชีวิตจริงต่อไปได้อีกด้วย
4. เกณฑ์เกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้เรียน กิจกรรมที่เลือกควรมีความเหมาะสมกับความสามารถในการพัฒนาของร่างกายและจิตใจของผู้เรียนแต่ละวัย
5. เกณฑ์เกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้เรียน กิจกรรมที่เลือกควรเป็นกิจกรรมที่มีกิจกรรมอื่นปูพื้นให้แก่ผู้เรียนมาแล้ว

6. เกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้เรียน กิจกรรมที่เลือกควรเป็นกิจกรรมที่ไม่เป็นอันตรายต่อผู้เรียน หรือเป็นกิจกรรมที่เกินกว่าความสามารถของผู้สอนที่จะป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยไม่จำเป็นได้

เมื่อได้มีการจัดทำหลักสูตรที่มีความถูกต้องและชัดเจนในเนื้อหาแล้ว การนำหลักสูตรมาใช้ถือว่าเป็นจุดสำคัญอีกประการหนึ่ง หลักการและวิธีการสอนพลศึกษาจึงเป็นตัวหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นมา

4.8 วิธีสอนพลศึกษา (Physical Education Teaching Methods)

วิธีการสอน หมายถึง วิธีการที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งการใช้เทคนิคการสอนเนื้อหาวิชาและสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอน

วิธีสอนนับว่าเป็นหัวใจสำคัญในการสอนของครู เพราะเป็นตัวเชื่อมระหว่างการให้ความรู้ประสบการณ์ เนื้อหา กับตัวนักเรียน เพื่อให้มีพฤติกรรมตามจุดหมายที่วางไว้ ครูที่ดีจะต้องเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ ตลอดจนโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหา ประสบการณ์ และสถานการณ์ในการเรียนวิชานั้น ๆ วิธีสอนที่สามารถนำมาดัดแปลงในการสอนพลศึกษา ดังที่วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 274 – 292) กล่าวว่า การที่ลำดับและขั้นตอนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้วางไว้ในแต่ละด้านได้อย่างดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องรู้และสามารถเลือกวิธีการสอนที่จะช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละด้านมาใช้ได้อย่างดี ถูกต้องและเหมาะสมด้วย การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งให้นักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในบางด้านเช่นเดียวกับการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ที่เรียนในห้องเรียน ดังนั้น วิธีการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาบางวิธี จึงต้องอาศัยหลักการและกระบวนการที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้เช่นเดียวกับการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ ในห้องเรียนนั้นด้วย

แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากลักษณะของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น เริ่มตั้งแต่หลักการและปรัชญาการเรียนการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะของเนื้อหาวิชา กิจกรรมประสบการณ์ที่จัดให้นักเรียนและสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้ประกอบในการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษามีความแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ที่เรียนในห้องเรียนเป็นอันมาก ดังนั้นวิธีการการสอนบางวิธีที่นำมาใช้จึงจำเป็นต้องดัดแปลงให้เหมาะสมกับลักษณะวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ และสภาพการณ์ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้นตามสมควรด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนการสอนในวิชาพลศึกษานั้นเป็นการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนมีการเรียนรู้และมีพัฒนาการตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันในหลายๆ ด้านพร้อมๆ กันด้วยการลงมือปฏิบัติจริงด้วยแล้ว วิธีการสอนในบางวิธีที่นำมาใช้จึงต้องมีการดัดแปลงให้มีความเหมาะสมเพิ่มมากยิ่งขึ้นอีกตามไปด้วย วิธีการสอนต่างๆ ที่ครูอาจจะนำมาดัดแปลง ผสมผสานกัน หรือนำมาใช้เสริมเพื่อให้การเรียน

การสอนวิชาพลศึกษาสามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1. วิธีการสอนแบบบรรยาย
2. วิธีการสอนแบบอธิบายประกอบการสาธิต
3. วิธีการสอนแบบการให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง
4. วิธีการสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนไปทำหรือไปศึกษาค้นคว้า
5. วิธีการสอนแบบให้การบ้าน
6. วิธีสอนแบบทดลอง
7. วิธีการสอนแบบการใช้คำถาม-คำตอบ
8. วิธีการสอนโดยการใช้ตำราเรียนประกอบ
9. วิธีการสอนแบบการแก้ปัญหา
10. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย
11. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการกีฬา
12. วิธีการสอนแบบคิดค้นการเคลื่อนไหว

สำหรับการสอนวิชาพลศึกษานั้นมีความมุ่งหมายเฉพาะที่สามารถมองเห็นได้เด่นชัดดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายดีขึ้น รวมทั้งการรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ นับว่าสำคัญและเป็นหัวใจของการสอนพลศึกษาเพราะการศึกษาแขนงอื่นมีส่วนบกพร่องทางด้านนี้ วิชาพลศึกษาเท่านั้นมีบทบาทที่จะเสริมสมรรถภาพ
2. เพื่อให้มีทักษะในกิจกรรมทางด้านพลศึกษาและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป เนื่องจากวิชาพลศึกษาอาศัยกิจกรรมต่าง ๆ ทางกายเป็นสื่อ ฉะนั้นจึงจำเป็นจะต้องสร้างทักษะเสียก่อนให้เพียงพอ เพื่อจะได้นำทักษะอันเป็นพื้นฐานของกิจกรรมไปใช้
3. ให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ เป็นต้นว่า ความรู้ความด้านคุณค่าของวิชาพลศึกษาประโยชน์ของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ
4. เพื่อให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ ประจำตัว คุณลักษณะดังกล่าวนี้ครอบคลุมไปทุก ๆ ด้าน ซึ่งเชื่อว่ากิจกรรมทางพลศึกษาจะมีส่วนช่วยและส่งเสริมได้
5. เพื่อให้มีสุขนิสัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยทั่วไปแล้วถือว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาสุขศึกษาภาคปฏิบัติ เพราะในการเรียนวิชาพลศึกษาต้องอาศัยการปฏิบัติเป็นหลัก ฉะนั้นการสอนวิชาพลศึกษาจึงต้องเน้นในเรื่องสุขนิสัยด้วย

บุญเลี้ยง ศรีสุข (2539 : 53-58) ได้รวบรวมวิธีสอนที่ใช้กับการสอนวิชาพลศึกษา ไว้ดังนี้

1. การสอนแบบชั่วคราว เป็นการสอนที่มีลักษณะผู้เรียนจะต้องทำตามคำสั่งของครูผู้สอนส่งออกไปว่าจะทำอะไรในแต่ละชั่วโมง และกิจกรรมควรจะเป็นลักษณะใด ซึ่งการสั่งนั้น

ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการสั่งคือ ครูผู้สอนเพียงคนเดียว เด็กนักเรียนมีหน้าที่ทำตามคำสั่งครูเท่านั้น การสอนแบบนี้บางครั้งเรียกว่า “การสอนโดยใช้ครูเป็นจุดศูนย์กลาง”

2. วิธีการสอนแบบมอบหมายงานให้ทำ การสอนวิธีนี้แตกต่างจากการสอนแบบสั่งการ คือการสอนทุกสิ่งทุกอย่างจะอยู่ที่ตัวของครูผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว ไม่อิสระในการฝึกกิจกรรมแต่ การสอนแบบมอบหมายงานให้ทำ เด็กจะมีอิสระในการฝึกกิจกรรมของเขา แต่ยังมีลักษณะคล้ายกับการสั่งการคือ สั่งให้เด็กทำไป การประพจน์นั้นก็คือสิ่งที่ครูมอบหมายและกำหนดให้เด็กไปทำ หรือไปฝึก

3. การสาธิต การสาธิตเป็นสิ่งสำคัญในการสอนเกี่ยวกับการฝึกหัด การทดลอง โดยเฉพาะกิจกรรมทางพลศึกษาจะขาดไม่ได้ในการเรียนการสอนคือการสาธิต หรือทำให้เด็กได้ดู เป็นตัวอย่างที่จะนำไปฝึกกิจกรรมนั้น ๆ

4. การสอนแบบจับคู่ การสอนแบบนี้เด็กจะมีอิสระและเป็นตัวของตัวเองมากกว่าการสอนแบบสั่งการและมอบหมายงานให้ทำ การสอนแบบนี้ครูจะมีบทบาทเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการวัดผลและสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนก็มีมาก การสอนแบบจับคู่นี้เกิดขึ้นเนื่องจากการสอนที่มีครูเพียงคนเดียว ไม่สามารถที่จะสังเกตและประเมินผลการเรียนของเด็กได้ทั้งชั้นเรียน ขณะที่เด็กกำลังฝึกอยู่และครูไม่สามารถที่จะดูแลแก้ไขข้อบกพร่องได้ทั่วถึง ฉะนั้นจึงให้มีการจับคู่เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือคู่ของตนให้ทำได้ถูกต้องและมีทักษะดีขึ้น ไม่ใช่จับคู่เพื่อแข่งขันระหว่างคู่

5. การสอนแบบกลุ่มย่อย ลักษณะคล้ายกับแบบจับคู่ แต่เพิ่มจำนวนขึ้นไปให้เป็นกลุ่ม ๆ มากกว่าแบบจับคู่ คือจะมีครูฝึกผู้สังเกต ผู้คอยบันทึกข้อผิดพลาด หรือบันทึกการฝึกว่า ฝึกกิจกรรมใดได้เพียงใด และอย่างไร

6. การสอนแบบรายบุคคล เป็นการถ่ายทอดการจัดโปรแกรม การสอนต้องมีเนื้อหาวิชามากพอที่จะได้ให้ผู้เรียนมีโอกาเลือกทดลอง และเข้าใจให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน

7. การสอนแบบแนะแนวให้ค้นคว้า เป็นวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมอันก่อให้เกิดความงอกงามทางด้านสติปัญญา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสำคัญในด้านต่อไปนี้

7.1 ความสามารถในการถาม

7.2 ความสามารถในการเปรียบเทียบ

7.3 ความสามารถในการสรุปความหรือลงความเห็น จากการเปรียบเทียบจากของสองสิ่งหรือหลายสิ่ง

7.4 ความสามารถในการตัดสินใจ

7.5 ความสามารถในการใช้กลวิธีต่าง ๆ เข้าช่วยแก้ปัญหา

8. การสอนแบบการแก้ปัญหา การสอนแบบนี้เป็นการสอนต่อกจากาสอนแบบแนะแนวให้ค้นคว้า ปัญหาอาจจะแยกเป็นปัญหาย่อย ๆ และหาทางแก้ปัญหาย่อย ๆ เหล่านั้น แล้วจึงนำมารวมเป็นวิธีการแก้ปัญหาใหม่นั้นเอง การตั้งปัญหาครูผู้สอนเป็นผู้เสนอแก่ผู้เรียน ปัญหาที่ครูเสนอนั้นต้องมีมาก เพื่อให้เด็กนักเรียนได้เลือกแต่การค้นคว้าหาเหตุผลและการทดลองเพื่อหาวิธีการ

แก้ปัญหาเหล่านั้น ๆ ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการเองโดยอิสระ ฉะนั้นการสอนแบบแก้ปัญหาก็คือ การให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง รู้จักใช้เหตุผลและการตัดสินใจ

4.9 ข้อแนะนำในการสอนวิชาพลศึกษา

1. ในการศึกษาแผนใหม่ถือว่าวิชาพลศึกษามีส่วนช่วยในการพัฒนานักเรียนในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านสุขภาพและสมรรถภาพของร่างกายได้เป็นอย่างดี
2. การจัดกิจกรรมพลศึกษาที่หนัก เหมาะสมกับสภาพของร่างกายของเด็กแต่ละคน เป็นการส่งเสริมการเจริญเติบโตของร่างกายที่ดี เมื่อนักเรียนเริ่มมีการพัฒนาทางด้านความแข็งแรง ความอดทนและทักษะแล้วก็มีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่หนัก ๆ และสูง ๆ ต่อไปอีก ความหนักและความยากของกิจกรรม ความเพิ่มขึ้นตามลำดับและความเหมาะสม นักเรียนแต่ละคน ต้องการความหนักเบาของกิจกรรมแตกต่างกัน
3. สิ่งที่เด็กหวังจะได้รับในระหว่างมีส่วนร่วมอาจจะแตกต่างกัน เช่น คนหนึ่งอาจมีส่วนร่วมเพื่อผลทางสุขภาพอีกคนหนึ่งอาจมีส่วนร่วมเพื่อความสนุกสนาน หรืออีกคนหนึ่งต้องการทั้งสองอย่างดังกล่าวแล้วก็ได้
4. ผลที่จะได้รับจากการสอนพลศึกษาไม่ใช่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติหรือโดยบังเอิญ การสอนที่จะให้ได้รับผลดีนั้น การสอนวิชาพลศึกษาก็เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ คือจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในตัวนักเรียนมีความรักนักเรียน และได้มีการเตรียมบทเรียนตามความเหมาะสมกับนักเรียนไว้ล่วงหน้า
5. นักเรียนที่อยู่ในชั้นเดียวกันจะมีความแตกต่างกันทั้งในด้านวุฒิภาวะ (Maturity) ความสามารถและความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้จากการสอนวิชาพลศึกษาจะขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ ๆ ดังกล่าวแล้วนี้ด้วย
6. นักเรียนทุกคนจะมีการพัฒนาที่ดีที่สุดและมีความสุขในชีวิตมากที่สุด ก็ต่อเมื่อได้มีความพอใจสบายใจในประสบการณ์ ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา
7. ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนชายและหญิงมีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมเดียวกันด้วยกัน เป็นบางครั้งบางคราวถ้ามีโอกาส
8. นักเรียนต้องการทราบในความสามารถของตนเองในกิจกรรมต่าง ๆ และอยากทราบว่าเท่าที่เรียนมาตัวเองเป็นอย่างไรบ้าง
9. นักเรียนทุก ๆ คนได้รับประโยชน์จากการพลศึกษาทั้งนั้น แต่กิจกรรมต่าง ๆ สำหรับนักเรียนแต่ละคนอาจจะไม่เหมือนกัน นักเรียนส่วนใหญ่อาจจะสามารถมีส่วนร่วมได้ทุกกิจกรรม แต่บางคนอาจจะต้องการเฉพาะกิจกรรมที่ง่าย ๆ และเบา ๆ
10. ถ้าติดตามสังเกตนักเรียนแต่ละคนเป็นประจำโดยสม่ำเสมอจะทำให้เราสามารถทราบข้อบกพร่องและความต้องการช่วยเหลือของนักเรียนได้

11. นักเรียนแต่ละคนต้องการรู้ เข้าใจและมีทักษะเบื้องต้นง่าย ๆ เช่น การเดิน วิ่ง กระโดด รับ-ส่งลูกที่ถูกต้อง
12. ส่วนประกอบที่สำคัญของการมีสุขภาพดีของนักเรียนคือ การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย และการพักผ่อนที่เพียงพอ
13. สถานที่สอนพลศึกษาในร่มและกลางแจ้งคือ ห้องเรียนและห้อง Lab ของวิชาพลศึกษา
14. อุปกรณ์การสอน เช่น ลูกบอล เบาะ และอื่น ๆ ก็คือปากกา สมุด หนังสือ สำหรับการสอนวิชาพลศึกษามีความจำเป็นและสำคัญต่อการสอนพลศึกษา เช่นเดียวกับการสอนวิชาอื่นๆ
15. เวลาสำหรับเตรียมการสอน ตารางสอนที่ยืดหยุ่นได้พอสมควร ชั้นที่ไม่มีนักเรียนมากเกินไปและชั่วโมงการสอนของครูไม่มากเกินไป เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ และจำเป็นที่จะทำให้การเรียนได้ผลดี
16. โปรแกรมการสอนพลศึกษาจะต้องวางตามลำดับจากง่ายไปยาก หรือสอนให้มีความคืบหน้าไปตามลำดับ

4.10 วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529 : 103) การเรียนพลศึกษานั้นเป็นการเรียนโดยใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อในการเรียนหรืออาจจะกล่าวได้ว่า การเรียนพลศึกษาเป็นการเรียนโดยการกระทำ ส่วนประกอบที่ช่วยสอนนอกจากตัวครูและนักเรียนและจะต้องอาศัยเครื่องอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภท ถ้าขาดเครื่องอำนวยความสะดวกแล้ว จะไม่สามารถช่วยให้การเรียนการสอนพลศึกษาเป็นไปอย่างราบรื่น หรืออาจดำเนินไปไม่ได้เลย ถ้ามีการจัดได้เหมาะสมเพียงพอ จะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

1. วัสดุอุปกรณ์ วัสดุ คือ สิ่งของต่าง ๆ ที่กำหนดเวลาใช้อย่างจำกัด เช่น ลูกบอลต่าง ๆ เชือก ฯลฯ อุปกรณ์ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่สภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น ดาซาย ไม้ซอพท์บอล ฯลฯ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่าง ๆ ของวัสดุอุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬาและนักเรียนที่สนใจเพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก ต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้จึงจะทำให้วัสดุอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพและประหยัด วัสดุอุปกรณ์เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลาย ๆ ประการ เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การเก็บรักษา

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมส์ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ห้องน้ำ สถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น

4.11 วิธีการสอนแบบต่าง ๆ

1. การสอนแบบสั่งการ (Teaching by command)

การสอนแบบสั่งการ เป็นแบบการสอนที่มีความสามารถที่จะให้ผู้เรียนไปถึง จุดมุ่งหมายที่น้อยที่สุดหรือต่ำสุด เมื่อเทียบกับวิธีสอนแบบอื่น ๆ แต่ก็ยังเป็นแบบที่เราใช้มากที่สุด การสอนวิชาพลศึกษาในปัจจุบันนี้ เนื่องจากว่าห้องเรียนหนึ่ง ๆ มีนักเรียนมากเกินไปนั่นเอง การสอนแบบสั่งการนี้ดูเหมือนว่าจะเป็นแบบวิธีสอนที่เป็นพื้นฐานและโครงสร้างของวิธีสอนแบบอื่น ๆ ที่ใช้กันอยู่เป็นประจำในปัจจุบันนี้ด้วย

2. การสอนแบบมอบงานให้ทำ (Teaching by Task)

การสอนแบบมอบงานให้ทำ มีความแตกต่างกับการสอนแบบสั่งการ คือ การสอนแบบสั่งการนั้นทุกสิ่งอย่างจะขึ้นอยู่กับครูสอนเพียงคนเดียว เด็กไม่มีอิสระในการฝึกกิจกรรม แต่การสอนแบบมอบงานให้ทำนี้เด็กจะมีอิสระในการฝึกกิจกรรมของเขามากยิ่งขึ้น แต่ถึงอย่างไรก็ตามการสอนลักษณะนี้ก็ถือว่าเป็นการสอนที่คล้ายคลึงกับการสอนแบบสั่งการ คือสั่งให้เด็กไปทำการทำนั้นก็คือสิ่งที่ครูมอบและกำหนดให้ ซึ่งถือว่าเป็นงานในเนื้อหาวิชาที่กำหนดโดยเด็กจะรู้ว่าเขาจะเริ่มเมื่อไร และจะหยุดเมื่อไร

ถึงอย่างไรก็ตาม การมอบหมายงานให้เด็กไปฝึกหรือกระทำการนั้น ก็คงอยู่ในความควบคุมของครูแต่ครูจะมีเวลาได้พักไม่ต้องเหนื่อยมากเหมือนการสอนแบบสั่งการซึ่งครูจะต้องอยู่หรือคอยควบคุมเด็กตลอดเวลา การสอนแบบมอบงานให้ทำจะเปิดโอกาสให้เด็กกับครูมีความสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้น เด็กมีโอกาสนี้จะพัฒนาตัวของเขาอย่างอิสระมากขึ้นกว่าการสอนแบบสั่งการ

3. การสอนแบบจับคู่ (Reciprocal Teaching)

การสอนแบบจับคู่ เป็นแบบการสอนที่เด็กจะมีอิสระและเป็นตัวของตัวเองมากกว่าการสอนแบบสั่งการ และแบบมอบงานให้ทำ การสอนแบบนี้ครูจะมีบทบาทเป็นอย่างมากเกี่ยวกับเรื่อง การวัดผล และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนก็มีมากขึ้นด้วย

4. การสอนแบบแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (Use of Small Group)

การสอนแบบแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ก็คล้ายกับวิธีสอนแบบจับคู่ แต่การสอนแบบกลุ่มย่อยมีเพียงมากขึ้นมากกว่าแบบจับคู่ ก็คือ มีผู้สังเกตและผู้บันทึกการสอนแบบเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีประโยชน์มากในกรณีที่อุปกรณ์ และเครื่องมือ มีจำนวนจำกัด การแบ่งกลุ่มย่อย มักจะแบ่งเป็นกลุ่มละ 3-4 คน (บางกรณีอาจจะมากกว่านี้)

5. การสอนเป็นรายบุคคล (The Individual program)

หัวใจสำคัญในการสอนก็คือ การเรียนเป็นรายบุคคล เพราะในการแสวงหาความรู้และการเรียนรู้เป็นหน้าที่ของแต่ละคน จะเรียนแทนกันไม่ได้ การจัดโปรแกรมในการสอนจะต้องมี

เนื้อหาวิชามากพอที่จะให้ผู้เรียนได้มีโอกาส ทดลอง หรือเลือก และเข้าใจให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน

6. การสอนโดยวิธีแนะแนวให้ค้นคว้า(Guide Discovery)

การสอนแบบแนะแนวให้เกิดการค้นคว้า เป็นวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนได้ประกอบพิจารณา อันจะก่อให้เกิดความ งอกงามทางด้านสติปัญญา เมื่อพูดถึงกิจกรรมอันจะก่อให้เกิดความงอกงาม ทางสติปัญญานั้นกินความหมายมาก ซึ่งต่างกับกิจกรรมอื่น ๆ นักจิตวิทยาและนักวิจัยที่มีชื่อเสียง ได้เสนอข้อคิดเห็นไว้ว่ากิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญานั้นคือ กิจกรรม ซึ่งจะทำให้ ผู้กระทำมีความสามารถในสิ่งต่อไปนี้คือ

1. ความสามารถในการถาม
2. ความสามารถในการเปรียบเทียบ
3. ความสามารถในการสรุปความหรือลงความเห็นจากการเปรียบเทียบจากของสอง สิ่งหรือหลายสิ่ง
4. ความสามารถในการตัดสินใจ
5. มีความสามารถในการใช้กลวิธีต่าง ๆ เข้าช่วยในการแก้ปัญหา
6. มีความสามารถในการคิดประดิษฐ์
7. มีความสามารถในการค้นคว้า
8. มีความสามารถในการตอบโต้

4.12 ขั้นตอนการสอนวิชาพลศึกษา

วิสูตร กองจินดา (2530 : 92 - 94) กล่าวว่า การสอนพลศึกษาจะได้ผลดีนั้นควร ประกอบไปด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนอบอุ่นร่างกาย เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมที่จะเล่นกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการกระตุ้นระบบต่าง ๆ ของร่างกายให้เกิดความพร้อม และช่วยให้ร่างกายมีสมรรถภาพดียิ่งขึ้นอีกด้วย ในชั่วโมงพลศึกษาควรอบอุ่นร่างกายดังนี้

- 1.1 ใช้เวลาประมาณ 5 – 10 นาที สำหรับอบอุ่นร่างกาย
- 1.2 ควรเริ่มด้วยท่าบริหารช้า ๆ และเบา ๆ ก่อนแล้วจึงเร่งความเร็วและหนักขึ้น เป็นลำดับ

1.3 ท่าบริหารควรบริหารร่างกายได้ครบทุกส่วน

2. ขั้นตอนอธิบายและสาธิต การอธิบายและสาธิตเป็นวิธีสอนที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่สอน สามารถนำไปเป็นแนวทางในการฝึกหัดและเล่นต่อไป ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลองทักษะต่าง ๆ ด้วยตนเองเพื่อให้ผู้เรียน ได้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และสำรวจ ความสามารถของตนเอง รู้จักฟังตนเอง และขณะผู้เรียนทดลองฝึกทักษะต่าง ๆ ด้วยวิธีการของ

ตนเองอยู่นั้น ครูควรตั้งปัญหา ชี้แนะในจุดสำคัญต่าง ๆ ควบคู่กันไปด้วยการอธิบายและสาธิตทักษะวิธีการเล่นต่าง ๆ ควรจะสอนจากง่ายไปหายาก

3. ขั้นฝึกหัดเพื่อให้มีทักษะ การฝึกหัดจะทำให้ผู้เรียนได้นำเอาความรู้และทักษะที่เรียนมาแล้วไปใช้เล่นด้วยความสนุกสนานการสอนในขั้นนี้จะให้ได้ผลดีต้องคำนึงถึง

3.1 จำนวนอุปกรณ์สำหรับฝึกหัดควรมีเพียงพอ เพื่อจะสามารถฝึกหัดได้พร้อม ๆ กันไป

3.2 แบบฝึกทักษะควรจะใช้แบบฝึกเฉพาะสำหรับกีฬาประเภทนั้น ๆ

3.3 ระหว่างฝึกทักษะควรสอดแทรกการแข่งขันเข้าไปด้วย จะทำให้การฝึกมีความสนุกสนาน

3.4 ฝึกจากง่ายไปหายากและจากอยู่กับที่ไปยังท่าเคลื่อนไหว

4. ขั้นสรุป เป็นการสรุปประเมินผลบทเรียนในชั่วโมง เป็นขั้นตอนที่ควรจะทำก่อนหมดเวลาประมาณ 5 – 8 นาที ในการสรุปนี้อาจทำได้โดยคัดเลือกผู้เรียนออกมาเล่นหรือแสดงในสิ่งที่ครูได้สอนไปแล้ว หรืออาจสรุปโดยวิธีการสังเกตของครูแล้วแจ้งให้ผู้เรียนทราบ

4.13 การประเมินผลทางพลศึกษา

วิริยา บุญชัย (2529 : 32 – 34) กล่าวว่า องค์ประกอบที่นำมาตัดสินคะแนนวิชาพลศึกษาได้แก่

1. Psychomotor Domain เป็นการพัฒนาด้านการเคลื่อนไหว การทำงานของกล้ามเนื้อทักษะในการใช้มือ ครูควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนทักษะของกิจกรรมประเภทสมรรถภาพทางกาย ความสามารถด้านกลไก และความสามารถในการเล่นการให้คะแนนในกีฬาแต่ละประเภทควรทดสอบสิ่งเหล่านี้ ทักษะทางกีฬา ความร่วมมือและการวิเคราะห์ความสามารถในการเล่นบางครั้งการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาอาจจะไม่สะดวกสำหรับครู ในกรณีดังกล่าวครูควรเลือกใช้วิธีการประเมินคุณค่าแทน

2. Cognitive Domain เป็นการพัฒนาด้านสติปัญญา การระลึกได้ (Recall) การจำได้ หรือการรู้จัก (Recognition) การวัดด้านนี้ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกและหลักของการเคลื่อนไหว กฎ กติกา ความปลอดภัย การเสริมสร้างสมรรถภาพ ตลอดจนประวัติของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ

3. Affective Domain เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยความสนใจ ทศนคติ ความซาบซึ้ง ความมีน้ำใจนักกีฬา ความร่วมมือ ความสามารถในการปรับตัวกาเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

การวัดลักษณะทางสังคมนี้ วิธีที่ดีที่สุดคือการสังเกตของครูและของผู้เรียนเองโดยให้ผู้เรียนประเมินคุณค่าของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นด้วย วิธีดังกล่าวสามารถวัดเกี่ยวกับความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา กาเป็นผู้นำและผู้ตามได้เป็นอย่างดีนอกจากส่วนสำคัญ 3 ส่วนที่ได้กล่าวมาแล้วยังมี

องค์ประกอบอื่นๆอีกที่นำมาพิจารณาการให้เกรดได้แก่ ความพยายาม เวลาเรียน การพัฒนา ความสนใจ

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539 : 110 – 111) ได้กล่าวถึง หลักการทั่วๆ ไปในการ ประเมินผลหลักสูตรควรมี 6 ประการ

1. จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนต้องระบุไว้อย่างชัดเจนเพื่อการประเมินผลจะได้ ดำเนินด้วยดี
2. สังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนและพฤติกรรมการสอนของครูด้วย
3. ควรตั้งมาตรฐานการประเมินผลไว้อย่างชัดเจน
4. คุณค่าที่ได้จากการประเมินผลควรนำไปใช้ปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนและ หลักสูตรในอนาคตได้ด้วย
5. นักเรียนและครูผู้สอนควรมีบทบาทในการวัดและประเมินผลร่วมกัน
6. มีการประเมินผลตัวหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรด้วย

หลักสูตรควรมีลักษณะทั่วไปของการนำไปปฏิบัติดังนี้

1. ต้องแสดงให้เห็นครูทราบว่าจะให้สอนเรื่องอะไรในชั้นเรียนระดับใด
2. ต้องแสดงเค้าโครงหรือเนื้อหาวิชาในแต่ละระดับชั้น รวมทั้งจุดมุ่งหมายของการสอน

วิชาต่างๆ

3. มีกำหนดเวลาที่ครูจะใช้สำหรับการสอนในแต่ละวิชาของแต่ละชั้น
4. มีเนื้อหาวิชาที่ครูสามารถสอนได้ไม่ยากนัก มีความยืดหยุ่น ครูสามารถไปศึกษา

ค้นคว้าเองได้ และมีข้อเสนอแนะในเนื้อหาต่างๆ เช่น วิธีสอน การดำเนินการสอน อุปกรณ์และ แบบเรียน

5. ให้ข้อเสนอแนะในการวัด
6. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และมีความยืดหยุ่นพอสมควร

4.14 ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผล

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526 : 10) กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลทาง พลศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. ช่วยในการแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม
4. สามารถประเมินผลการเรียนของนักเรียน และการสอนของครูได้
5. สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

7. เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน โดยการสร้างสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งให้นักเรียนได้ทดลองความสามารถอย่างเต็มที่

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 416) กล่าวว่า การให้คะแนนในวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรให้คะแนนตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ได้กำหนดอย่างครบในทุกๆ ด้าน การให้คะแนนอย่างถูกต้องตามหลักวิธีการนั้น จะช่วยให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนจากการเรียนวิชานั้นๆ ว่าเรียนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีความหมายต่อครูและนักเรียนทำให้ทราบผลการเรียน เช่น ถ้าทำคะแนนได้น้อยหรือสอบตก ควรมีการแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้นและสามารถนำประโยชน์จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 157) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการให้คะแนนไว้ดังต่อไปนี้

1. คะแนนจะช่วยชี้ให้เห็นถึงความสัมฤทธิ์ผลของการเรียนของนักเรียนในวิชาที่เรียนนั้น
2. คะแนน จะช่วยชี้บอกให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงคุณภาพของงานของนักเรียนในการเรียนวิชานั้นๆ
3. คะแนนอาจจะช่วยให้นักเรียนบางคนมีความพยายามเรียนมากขึ้น ซึ่งถือเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียนอย่างหนึ่ง
4. คะแนนจะช่วยเป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการเรียนของนักเรียนและแบ่งกลุ่มการเรียนของนักเรียนให้ถูกต้องตามระดับความสามารถได้ดียิ่งขึ้น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เฮนน์ (Hein. 1972 : 2149-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐฮาวาย โดยสอบถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง จำนวน 65 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนมากขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงในการสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี

ฮอยจาติ (ไพบูลย์ ม่วงคำ.2543: 28 ; อ้างอิงจาก Hojjati. 1980 : 982 – A) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาหลังจากการเรียนกิจกรรมพลศึกษา ซึ่งจะมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาในเวลาว่าง โดยทำการวัดทัศนคติของนักเรียนเกรด 12 กับนักเรียน เกรด 0 และใช้แบบสอบถามซึ่งมีเรื่องสรีรวิทยาและคุณค่าของศึกษาทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบวัดทัศนคติของ แวร์ (Wear Physical Education Attitude Inventor) มีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นซึ่งใช้วัดทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชา

พลศึกษาได้

2. นักเรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อวิชาพลศึกษาถึง 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมด
3. มีความแตกต่างของทัศนคติ เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมแต่ละอย่างมีโอกาสรสร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่เท่ากัน

4. นักเรียนในเกรด 12 มีทัศนคติที่ดีกว่านักเรียนเกรด 10

5. นักเรียนผิวขาวมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากกว่านักเรียนผิวดำและผิว

น้ำตาล

6. นักเรียนชายมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง

7. นักเรียนแสดงความซาบซึ้งต่อคุณค่าวิชาพลศึกษาโดยเฉพาะคุณค่าต่อร่างกาย

เรย์ (Ray. 1981 : 2561 – A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของ

นักศึกษาปริญญาตรีทั้งชายและหญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็น วิชาเลือก และกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ ในการศึกษครั้งนี้ได้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ในการทดสอบครั้งแรก ผู้วิจัยทดสอบกับนักศึกษาชายและหญิง จำนวน 424 คน ทำการทดสอบในสัปดาห์แรกของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ ส่วนการทดสอบครั้งที่สอง ผู้วิจัยทดสอบกับนักศึกษาชายและหญิงจำนวน 375 คน ทดสอบในสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ โดยใช้แบบวัดทัศนคติของเคนเนียร์ (Kneer) มาทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติทางพลศึกษาที่ดี และไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

วูด (Wood. 1988 : 2017-A) ได้วิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษาระหว่างนักเรียนเก่งและไม่เก่งทางด้านวิชาการ” ประชากรเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 802 คนประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่งทางด้านวิชาการจำนวน 369 คน และที่เรียนไม่เก่งทางด้านวิชาการ จำนวน 433 คน ใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษาสำหรับเด็ก (CATPA) พบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อกิจกรรมพลศึกษา
2. นักเรียนมีความเชื่อว่าการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาเป็นโอกาสอันดีในการเข้าร่วมมากที่สุด
3. นักเรียนเห็นคุณประโยชน์ของกิจกรรมพลศึกษาทางด้านสุขภาพและสมรรถภาพมากที่สุด
4. การร่วมกิจกรรมพลศึกษาเพื่อลดความเครียดเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการมากที่สุด
5. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อ

กิจกรรมพลศึกษา

6. นักเรียนที่เรียนเก่งจะไม่ปฏิบัติกิจกรรมที่ทำหาย

7. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อ

กิจกรรมพลศึกษา

8. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อกิจกรรม

พลศึกษา

9. นักเรียนหญิงชอบกิจกรรมพลศึกษาทางด้านสุนทรีภาพมากกว่านักเรียนชาย โมซาฟารี (Mozafari. 1994 : 5778-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในรัฐฟลอริดา โดยใช้แบบสอบถาม ถ้ามกับหัวหน้าหมวดพลาณามัย 210 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 1,000 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางลบ ต่อโครงการสอนพลศึกษา โครงการแข่งขันกีฬาภายใน และโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

2. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 1,000 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวกต่อการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

เลย์ฟิลด์ (Layfield. 1995 : 128A) ได้ทำการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของชั้นเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนที่ต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดชั้นเรียน และความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 ผลการวิจัยพบว่า ขนาดของห้องเรียน เพศของนักเรียนในห้องเรียนเล็ก ๆ มีปฏิสัมพันธ์มากกว่าห้องเรียนขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

ลูคและซินแคล (Luke and Sinclair. 1996 : 31-46) ได้วิจัยเรื่อง “ความแตกต่างทางเพศกับเจตคติต่อวิชาพลศึกษา” โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อที่จะหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ และไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

ไวท์และซาลลี (White and Sally. 1996 : 4-18) ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องของเพศที่มีผลกระทบต่อทางการกีฬาและแรงจูงใจที่ส่งผลถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬาซึ่งใช้แบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา ในการทดสอบและอธิบายถึงความแตกต่างของเจตคติสู่ความสำเร็จในการเล่นกีฬา โดยประเมินจากเยาวชนชาย หญิง 237 คน จากโรงเรียนมัธยม วิทยาลัย และเยาวชนที่เล่นกีฬาเพื่อสันทนาการ โดยให้เยาวชนตอบแบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา (TEOSQ) ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มวิทยาลัย ที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ คือ กลุ่มเยาวชนที่มีความสามารถสูงในการแข่งขันและพบว่าเพศชายมีเจตคติเกี่ยวข้องกับตนเองสูงกว่าเพศหญิง และเพศที่มีผลต่อระดับความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งจะปรากฏจากคะแนนเจตคติ ที่เกี่ยวข้องกับงาน จะมีความมั่นคงต่อเจตคติ ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกถึงเจตคติสู่ความสำเร็จ และ เป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

สโตกเกอร์ (Stoker. 1999 : 37-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาและ

สุขศึกษาเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมต่อการเรียนแบบร่วมมือ จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อเป็นการศึกษาถึงหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษาที่นำมาใช้ประกอบการสอนแบบร่วมมือ การศึกษานี้ได้ศึกษากับนักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียนสุขศึกษาที่ใช้หลักสูตรสุขศึกษาใน 6 สัปดาห์ โดยมุ่งเน้นศึกษาถึงความสัมพันธ์ในด้านกิจกรรมการสอนปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพลศึกษามีเพิ่มสูงขึ้น หลังจากการมีการเพิ่มหลักสูตรสุขศึกษาที่มีความสำคัญต่อกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่า วิชาสุขศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิถีชีวิตที่กระตือรือร้น

5.2 งานวิจัยในประเทศ

วีระ วิเศษสมิต (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร จุดมุ่งหมายเพื่อวิจัยการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เพื่อความสัมพันธ์ที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษา ตามตัวแปรและระดับชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการเลือกวิชาเอกพลศึกษาตามเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กันในระดับความเชื่อมั่น 0.05 ความเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่มีต่อการเลือกวิชาเอกพลศึกษาตามระดับชั้นเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กันในระดับความเชื่อมั่น 0.05 ความเห็นของนักเรียนและนักเรียนหญิงที่มีต่อการไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาตามเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กันในระดับความเชื่อมั่น 0.05 ความเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษา ตามระดับชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กันในระดับความเชื่อมั่น 0.05

บุญลภ ยิ้มสุข (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์พลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในด้านพลศึกษา ได้แก่ การสอนและการประเมินผล การจัดโปรแกรมพลศึกษาและกีฬา การพัฒนาวิชาชีพพลศึกษา และด้านอื่น ๆ ได้แก่ การร่วมมือประสานงานในสถาบันและชุมชน กับกิจการนักศึกษาและการปกครอง ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์พลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลางทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านพลศึกษา ได้แก่ การสอนและการประเมินผล การจัดโปรแกรมพลศึกษาและกีฬา การพัฒนาวิชาชีพพลศึกษา และด้านอื่น ๆ ได้แก่ การร่วมมือประสานงานในสถาบันและชุมชนกับกิจการนักศึกษาและการปกครอง

2. ผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทของอาจารย์พลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านพลศึกษา เกี่ยวกับการสอนและประเมินผล

3. ผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทของอาจารย์พลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านโปรแกรม พลศึกษาและกีฬา การพัฒนาวิชาชีพพลศึกษา และด้านอื่น ๆ ได้แก่ การร่วมมือประสานงานใน สถาบันและชุมชนกับกิจกรรมนักศึกษาและการปกครอง

ระวี จีระเดชากุล (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอนพลศึกษาและครูร่วมงานที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนพลศึกษา ใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาและ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอนพลศึกษา และครูร่วมงานที่มีพฤติกรรม การสอนของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ผลปรากฏว่า ด้านการเตรียมการสอน ด้านวิธีสอน ด้านการรักษาความปลอดภัยในการฝึกทักษะ ขณะเรียนพลศึกษา ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านการใช้อุปกรณ์การสอนพลศึกษา ด้านการ ควบคุมชั้นเรียนและการสร้างบรรยากาศในการเรียน ด้านการวัดและประเมินผล มีพฤติกรรมทุก ด้านอยู่ระดับมาก และมีความเห็นแตกต่างกัน

เสาวนีย์ หยกเล็ก (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการสอน วิชาพลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยส่วนกลาง การ ศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ระดับชั้น มัธยมศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยส่วนกลาง โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บ ข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 50 คน ใน 5 โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามคืน 46 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยคิดเป็นค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยส่วนกลาง ส่วนใหญ่เปิด สอนวิชาบังคับแกนและวิชาบังคับเลือก ส่วนวิชาเลือกเสรีเปิดสอนเป็นส่วนน้อย กิจกรรมที่เปิดสอน พิจารณาตามความพร้อมของโรงเรียน และมีโรงฝึกพลศึกษาเพียงพอต่อการจัดกิจกรรมทาง พลศึกษา การประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลโดย อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ปัญหาด้านการสอนพลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยส่วนกลาง โดยส่วนรวมมีปัญหาในระดับมากคือ ไม่มีบุคลากรดูแลรักษา และเบิกจ่ายอุปกรณ์พลศึกษา โดยเฉพาะไม่มีวัสดุทัศนูปกรณ์ทางพลศึกษา ไม่มีการบำรุงซ่อมแซม ดัดแปลงอุปกรณ์ที่ชำรุดแล้วเพื่อนำมาใช้อีก และอาจารย์หมวดอื่น ๆ คิดว่าวิชาพลศึกษาเป็น กิจกรรมไม่ใช่วิชาการ เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาในด้านการสอนตามหลักสูตรฉบับปรับปรุงใน โรงเรียนสาธิต ระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยส่วนกลาง พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เทวัญ ถนอมพันธ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย
2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย
3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับเห็นด้วย
4. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย

เกริกชัย ใหม่เอี่ยม (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 2 ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างได้มาจาก นักเรียนชาย และ นักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 2 ซึ่งมีพื้นที่อยู่ในเขตอำเภอบ้านนา อำเภอนนทบุรี อำเภอบ่อทอง และกิ่งอำเภอกะฉันทร์ เป็นนักเรียนชาย 135 คน นักเรียนหญิง 330 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า โดยรวมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับชั้นปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 2 จำแนกตามเพศ ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ดังนี้ ความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมร้อยละ 55.50 ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาร้อยละ 52.40 ด้านบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษาร้อยละ 50.00 ด้านการวัดและประเมินผลร้อยละ 49.53 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ร้อยละ 47.70 ความคิดเห็นของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาร้อยละ 53.35 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ร้อยละ 50.08 ด้านการวัดค่า และประเมินผล ร้อยละ 49.12 ด้านวิธีการสอน และการจัดกิจกรรมร้อยละ 48.18 ด้านบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษาร้อยละ 40.97 ความคิดเห็นของนักเรียนชาย และ หญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็น ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาร้อยละ 52.40 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ร้อยละ 47.70 ด้านการวัด และ ประเมินผลร้อยละ 49.53 ด้านวิธีการสอน

และการจัดกิจกรรมร้อยละ 55.50 ด้านบุคลิกภาพลักษณะ ของผู้สอนวิชาพลศึกษาร้อยละ 50.00 ประเมินผลร้อยละ 49.53 ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมร้อยละ 55.50 ด้านบุคลิกภาพลักษณะ ของผู้สอนวิชาพลศึกษาร้อยละ 50.00

บุษบา ทันสมัย (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียน การสอนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 มี 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ด้านการนิเทศและการ พัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการ เรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 99 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 158 คน รวมทั้งสิ้น 257 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความ เชื่อมั่น .90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 ด้าน หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนรู้และสิ่ง อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ในระดับปาน กลาง

2. ครูมีความคิดเห็นว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระสุขศึกษาและ พลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตรและ องค์ประกอบของหลักสูตร ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมและมีปัญหาอยู่ในระดับกลาง

รัตนพร ต่วนเพ็ชร (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจก แจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 351 คน เป็น นักเรียนชาย 135 คน นักเรียนหญิง 216 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านจุดมุ่งหมายของการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร วิชาพลศึกษา ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชา พลศึกษา ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา และ ด้านการวัดและ ประเมินผลวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.60 , 43.73 , 35.78 , 42.84 , 46.60 และ 33.90 ตามลำดับ

จันทนา น้อยพันธ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 420 คน เป็นชาย 210 คน เป็นหญิง 210 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 ด้านหลักสูตร จุดมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.22
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 ด้านครูผู้สอน พลศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.57
3. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 ด้านอุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนพลศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.88
4. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลพลศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.76

ชัชวาล มาอยู่วัง (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 390 คน เป็นเพศชาย 164 คน เพศหญิง 226 โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Muti-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพ ลักษณะ ครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ความคิดเห็นของนักเรียน จำแนกตามเพศ พบว่า

เพศชาย มีความคิดเห็น ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพลักษณะ ครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด

เพศหญิง มีความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพลักษณะครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ความคิดเห็นของนักเรียน แบ่งตามระดับชั้น พบว่า

มัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพลักษณะครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมากที่สุด

มัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพลักษณะครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด

มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพลักษณะครูผู้สอน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

บุญชู กลับทุ่ง. (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อ การเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร จำนวน 70 คน ครูผู้สอน จำนวน 80 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มี ต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหาร ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 66.29 , 77.43 , 58.00 และ 63.29 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 58.88 , 59.38 , 51.13 และ 55.38 ตามลำดับ จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาผู้วิจัยมีความเห็นว่า การเรียนการสอนสาระพลศึกษาจะมีประสิทธิภาพ และบรรลุจุดมุ่งหมายของสาระพลศึกษาอย่างเต็มศักยภาพ ย่อมต้องมีปัจจัยต่างๆที่จะส่งเสริมการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระพลศึกษา บุคลิกภาพของครูผู้สอนสาระพลศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ และการวัดผลและประเมินผลสาระพลศึกษา ปัจจัยที่ได้กล่าวมานี้มี ความสำคัญมาก ต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เหมาะกับสภาพของผู้เรียนจะช่วยเป็นส่วนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ ครูผู้สอนสาระพลศึกษาที่มีความรู้ รักในวิชาชีพ มีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรมจะทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อสาระพลศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่

และอุปกรณ์มีจำนวนเพียงพอ ทันสมัย อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และใฝ่หาความรู้และประสบการณ์ใหม่อยู่ตลอดเวลา เกิดการเรียนรู้ ตลอดชีวิต และการวัดผลและประเมินผลสาระพลศึกษา เป็นส่วนที่ทำให้ทราบผลของการเรียนรู้ ว่ามีประสิทธิภาพ และมีศักยภาพมากน้อยเพียงใดเป็นแนวทางที่จะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ถ้าผู้บริหาร ครูผู้สอนสาระพลศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้เรียนจะทำให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนสภาพของโรงเรียน สถานศึกษา พัฒนา แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนสาระพลศึกษามีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถในการเรียนสาระพลศึกษาได้เต็มตามศักยภาพ เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ และเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะวิจัยต่อไป

กฤษณะ แหม่มเงิน (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 380 เป็นเพศชาย 161 คน เพศหญิง 219 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก

3. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และด้านการวัดผลและการประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 มีจำนวน 54,104 คน เป็นนักเรียนชาย 26,069 คน นักเรียนหญิง 28,035 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 432 คน เป็นนักเรียนชาย 216 คน เป็นนักเรียนหญิง 216 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) และการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan. 1970) ศึกษาจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี และมอร์แกน จากจำนวนประชากร 54,104 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 381 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลจากนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 432 คน

1. กำหนดโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ทั้ง 6 เขต โดยเลือกแบบเจาะจงใช้โรงเรียนขนาดใหญ่ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ จำนวนเขตพื้นที่ละ 2 โรงเรียน รวมจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 12 โรงเรียน คือ

- 1.1 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 1 ได้แก่
 - 1.1.1 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย
 - 1.1.2 โรงเรียนสันกำแพง
- 1.2 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 2 ได้แก่
 - 1.2.1 โรงเรียนแมริมวิทยาคม
 - 1.2.2 โรงเรียนสันทรายวิทยาคม
- 1.3 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 3 ได้แก่
 - 1.3.1 โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม
 - 1.3.2 โรงเรียนไชยปราการ

- 1.4 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 4 ได้แก่
 - 1.4.1 โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม
 - 1.4.2 โรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์
- 1.5 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 5 ได้แก่
 - 1.5.1 โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม
 - 1.5.2 โรงเรียนฮอดพิทยาคม
- 1.6 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 6 ได้แก่
 - 1.6.1 โรงเรียนจอมทอง
 - 1.6.2 โรงเรียนแม่แจ่ม

2. สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากร โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากจำนวนประชากร 54,104 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 381 คน แต่ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ จำนวน 432 คน เป็นชาย 216 คน หญิง 216 คน แยกกลุ่มตัวอย่างจากเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ทั้ง 6 เขต มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างเขตพื้นที่การศึกษาละ 72 คน จากนั้นแยกกลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียน มีโรงเรียนจำนวน 12 โรงเรียน มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 36 คน ต่อไปแบ่งนักเรียนเป็นระดับชั้น แยกได้ 3 ระดับชั้นคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 , มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นละ 12 คน แล้วจึงแยกออกตามเพศ แยกได้ 2 เพศ คือ เพศชายและเพศหญิง ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเพศละ 6 คน ดังตาราง 1 และ ตารางที่ 2

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา

เขตพื้นที่การศึกษา	จำนวน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	
	ประชากร	ชาย	หญิง
1. เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1	13,995	36	36
2. เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2	12,779	36	36
3. เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3	9,394	36	36
4. เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 4	8,897	36	36
5. เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 5	4,219	36	36
6. เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 6	4,820	36	36
รวม	54,104	216	216

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียนและเพศ

โรงเรียนที่ใช้ในการศึกษา	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	ม.1			ม.2			ม.3		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	36	6	6	12	6	6	12	6	6	12
2. โรงเรียนสันกำแพง	36	6	6	12	6	6	12	6	6	12
3. โรงเรียนแมริมิวิทยาคม	36	6	6	12	6	6	12	6	6	12
4. โรงเรียนสันทรายวิทยาคม	36	6	6	12	6	6	12	6	6	12
5. โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม	36	6	6	12	6	6	12	6	6	12
6. โรงเรียนไชยปราการ	36	6	6	12	6	6	12	6	6	12
7. โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม	36	6	6	12	6	6	12	6	6	12
8. โรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์	36	6	6	12	6	6	12	6	6	12
9. โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม	36	6	6	12	6	6	12	6	6	12
10. โรงเรียนฮอดพิทยาคม	36	6	6	12	6	6	12	6	6	12
11. โรงเรียนจอมทอง	36	6	6	12	6	6	12	6	6	12
12. โรงเรียนแม่แจ่ม	36	6	6	12	6	6	12	6	6	12
รวม	432	72	72	144	72	72	144	72	72	144

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยสร้างเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่
3. ด้านครูผู้สอน
4. ด้านการประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open – Ended Questionnaires)

ลักษณะแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 4 ระดับ คือ มากที่สุด (4) มาก (3) น้อย (2) น้อยที่สุด (1) ซึ่งแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย คือ 3.25 –

4.00 หมายถึง ดีมาก 2.50 – 3.24 หมายถึง ดี 1.75 – 2.49 หมายถึง น้อย 1.74 – 1.00 หมายถึง น้อยมาก สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับความคิดเห็นอ้างอิงจาก วิเชียร เกตุสิงห์. (2538) และ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อรวบรวมข้อมูล และรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ทุกด้าน
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญา

นิพนธ์

พิจารณา ตรวจสอบ เพื่อแก้ไข ปรับปรุง

4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน (ภาคผนวก) พิจารณาตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขมาแล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาพิจารณา
6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบถาม โดยหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอลงหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงคณบดีคณะพลศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ทั้ง 4 ด้านคือ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน และด้านการประเมินผล มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ
พลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตาม
เพศโดยใช้สถิติ ที (t – test independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ
พลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตาม
ระดับชั้น โดยใช้สถิติ เอฟ (F – test) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
5. เมื่อพบความแตกต่างเป็นรายคู่ทดสอบด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe')
6. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะมาสรุปและนำเสนอในรูปความเรียง
7. กำหนดค่าความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of square)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

- นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 2
- นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น ซึ่งแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย คือ 3.25 – 4.00 หมายถึง ดีมาก 2.50 – 3.24 หมายถึง ดี 1.75 – 2.49 หมายถึง น้อย 1.74 – 1.00 หมายถึง น้อยมาก สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับความคิดเห็นอ้างอิงจาก วิเชียร เกตุสิงห์ (2538) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 3 – ตาราง 17
- เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ ที (t – test independent) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 18
- เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ

ผลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้สถิติ เอฟ (F – test) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 19 – ตาราง 20

5. นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับข้อเสนอแนะความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบ ตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนกันออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้องแต่คงความหมายเดิมมาสรุปนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	f	%
1. เพศ		
ชาย	216	50.00
หญิง	216	50.00
รวม	432	100.00
2. ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	144	33.3
มัธยมศึกษาปีที่ 2	144	33.3
มัธยมศึกษาปีที่ 3	144	33.3
รวม	432	100.00
3. เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่		
เขต 1	72	16.7
เขต 2	72	16.7
เขต 3	72	16.7
เขต 4	72	16.7
เขต 5	72	16.7
เขต 6	72	16.7
รวม	432	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่าสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมดจำนวน 432 แบ่งตามเพศ ชายหญิง จำนวน 216 เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 จำแนกตามระดับชั้น 3 ระดับชั้น จำนวน 144 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ 6 เขต จำนวน 72 เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.7

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น ซึ่งแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย คือ 3.25 – 4.00 หมายถึง ดีมาก 2.50 – 3.24 หมายถึง ดี 1.75 – 2.49 หมายถึง น้อย 1.74 – 1.00 หมายถึง น้อยมาก นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตาราง 4 ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=432)

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{X}$	SD	
1. ควรใช้วิธีการอธิบาย และสาธิตกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษา ให้ผู้เรียนดูก่อนจากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ	3.27	0.53	มากที่สุด
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตรงตามประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน	3.19	0.53	มาก
3. การจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษามีกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	3.26	0.62	มากที่สุด
4. มีความสนุกสนานในการเรียนรู้กิจกรรม	3.39	0.59	มากที่สุด
5. มีความปลอดภัยในการเรียนรู้กิจกรรม	3.33	0.58	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษาช่วยให้ค้นพบความสามารถทางกีฬาของตนเอง	3.19	0.65	มาก
7. การจัดหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจ	3.09	0.69	มาก
8. ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการเล่นกีฬาและเล่นกีฬาด้วยความปลอดภัย	3.26	0.64	มากที่สุด
9. ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางด้านร่างกายอารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ	3.31	0.63	มากที่สุด
10. ช่วยสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม อันดีงาม และน้ำใจนักกีฬา ให้ผู้เรียน	3.37	0.58	มากที่สุด
รวม	3.26	0.35	มากที่สุด

จากตาราง 4 แสดงว่าความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 6 ข้อมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ตั้งแต่ 3.39 – 3.26 ส่วนที่เหลืออีก 3 ข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน
 ชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=432)

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{X}$	SD	
1. มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอต่อการเรียนการสอนแต่ละครั้ง	3.06	0.66	มาก
2. อุปกรณ์กีฬามีความปลอดภัยและเหมาะสมกับผู้เรียน	3.19	0.60	มาก
3. อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพตรงตามมาตรฐาน และทันสมัย	3.04	0.64	มาก
4. อุปกรณ์กีฬามีการดูแลรักษา และสะดวกในการนำออกมาใช้	3.03	0.72	มาก
5. อุปกรณ์มีสภาพที่สมบูรณ์ ไม่ชำรุด	2.88	0.77	มาก
6. สถานที่เรียนและเล่นเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.13	0.72	มาก
7. สถานที่เรียนมีความเหมาะสม และพร้อมที่จะใช้ตลอดเวลากับการเรียนรู้ สาระพลศึกษา	3.16	0.71	มาก
8. สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬา มีความเป็นระเบียบ เรียบร้อย	3.01	0.70	มาก
9. บริเวณที่เรียน มีห้องน้ำเพียงพอ และสะอาดถูกสุขลักษณะ	3.03	0.71	มาก
10. มีการจัดห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเพียงพอและเหมาะสม	2.84	0.77	มาก
11. สถานที่เรียนส่งเสริมให้สามารถเรียนได้เต็มศักยภาพ	3.14	0.61	มาก
12. สถานที่เรียนสามารถใช้ในการเรียนได้ทุกฤดูกาล	3.20	0.66	มาก
รวม	3.05	0.41	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่าความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ตาราง 6 ความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=432)

ด้านครูผู้สอน	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{X}$	SD	
1. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน	3.53	0.56	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู	3.40	0.61	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมในการสอน	3.49	0.58	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนมีความขยันหมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา	3.27	0.65	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน และตรงต่อเวลา	3.21	0.62	มากที่สุด
6. ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน ไม่ลำเอียง	3.33	0.66	มากที่สุด
7. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	3.33	0.63	มากที่สุด
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน	3.36	0.60	มากที่สุด
9. ครูผู้สอนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	3.39	0.60	มากที่สุด
10. ครูผู้สอนสอนได้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.33	0.59	มากที่สุด
11. ครูผู้สอนมีสุขภาพจิตที่ดี รับฟังเหตุผล	3.36	0.67	มากที่สุด
12. ครูผู้สอนให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียนได้	3.35	0.63	มากที่สุด
13. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	3.30	0.63	มากที่สุด
14. ครูผู้สอนสามารถสอนให้ผู้เรียน บรรลุจุดประสงค์ในการเรียนรู้	3.37	0.60	มากที่สุด
รวม	3.36	0.37	มากที่สุด

จากตาราง 6 แสดงว่าความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ตาราง 7 ความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=432)

ด้านการประเมินผล	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{X}$	SD	
1. แบบทดสอบสามารถวัดได้ตรงจุดประสงค์ของการเรียนรู้	3.29	0.53	มากที่สุด
2. มีหลักเกณฑ์ในการวัด และประเมินผลที่ชัดเจน	3.25	0.58	มาก
3. แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ	3.35	0.63	มากที่สุด
4. มีการประเมินผลจากพัฒนาการของผู้เรียน	3.36	0.57	มากที่สุด
5. การทดสอบเป็นการวัดความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน	3.30	0.58	มากที่สุด
6. เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่	3.33	0.65	มากที่สุด
7. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม	3.33	0.59	มากที่สุด
8. เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	3.27	0.59	มากที่สุด
9. การวัดและประเมินผลในสาระพลศึกษาเน้นความก้าวหน้า ความพยายาม และความตั้งใจ	3.34	0.59	มากที่สุด
10. นำผลการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน	3.25	0.61	มาก
11. มีการทดสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ	3.34	0.60	มากที่สุด
12. การวัดผลและประเมินผล ควรมีหลายวิธีเช่น วิธีทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการวัดความสามารถในทักษะปฏิบัติ	3.25	0.61	มาก
รวม	3.30	0.35	มากที่สุด

จากตาราง 7 แสดงว่าความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 9 ข้อ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ตั้งแต่ 3.27 – 3.36 ส่วนที่เหลืออีก 3 ข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=432)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.26	0.35	มากที่สุด
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	3.05	0.41	มาก
3. ด้านครูผู้สอน	3.36	0.37	มากที่สุด
4. ด้านการประเมินผล	3.30	0.35	มากที่สุด
รวม	3.24	0.30	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ตั้งแต่ 3.26 – 3.36 ส่วนที่เหลืออีก 1 ข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ชาย (N=216)		ระดับ	หญิง (N=216)		ระดับ
	$\bar{X}$	SD		$\bar{X}$	SD	
1. ควรใช้วิธีการอธิบาย และสาธิตกิจกรรมการเรียนรู้ สาระพลศึกษา ให้ผู้เรียนดูก่อนจากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ	3.21	0.51	มาก	3.34	0.55	มากที่สุด
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตรงตามประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน	3.18	0.59	มาก	3.19	0.48	มาก
3. การจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษามีกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	3.22	0.64	มาก	3.29	0.60	มากที่สุด
4. มีความสนุกสนานในการเรียนรู้กิจกรรม	3.38	0.60	มากที่สุด	3.41	0.58	มากที่สุด
5. มีความปลอดภัยในการเรียนรู้กิจกรรม	3.31	0.59	มากที่สุด	3.34	0.58	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษา ช่วยให้ค้นพบความสามารถทางกีฬาของตนเอง	3.20	0.64	มาก	3.18	0.66	มาก
7. การจัดหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจ	3.10	0.67	มาก	3.08	0.70	มาก
8. ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการเล่นกีฬาและเล่นกีฬาด้วยความปลอดภัย	3.25	0.64	มาก	3.27	0.65	มากที่สุด
9. ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ	3.24	0.64	มาก	3.38	0.61	มากที่สุด
10. ช่วยสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม อันดีงาม และน้ำใจ นักกีฬาให้ผู้เรียน	3.35	0.58	มากที่สุด	3.38	0.58	มากที่สุด
รวม	3.24	0.35	มาก	3.28	0.34	มากที่สุด

จากตาราง 9 แสดงว่าความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ โดยรวมนักเรียนชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.35) และนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.34)

ตาราง 10 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน
 ชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ชาย (N=216)			หญิง (N=216)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอต่อการเรียนการสอนแต่ละครั้ง	3.03	0.67	มาก	3.09	0.65	มาก
2. อุปกรณ์กีฬามีความปลอดภัยและเหมาะสมกับผู้เรียน	3.13	0.61	มาก	3.25	0.59	มาก
3. อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพตรงตามมาตรฐาน และทันสมัย	3.00	0.63	มาก	3.08	0.65	มาก
4. อุปกรณ์กีฬามีการดูแลรักษา และสะดวกในการนำออกมาใช้	2.99	0.70	มาก	3.07	0.74	มาก
5. อุปกรณ์มีสภาพที่สมบูรณ์ ไม่ชำรุด	2.83	0.79	มาก	2.93	0.74	มาก
6. สถานที่เรียนและเล่นเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.13	0.73	มาก	3.13	0.71	มาก
7. สถานที่เรียนมีความเหมาะสม และพร้อมที่จะใช้ตลอดเวลา กับการเรียนรู้สาระพลศึกษา	3.10	0.73	มาก	3.23	0.68	มาก
8. สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬา มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.02	0.69	มาก	3.00	0.71	มาก
9. บริเวณที่เรียน มีห้องน้ำเพียงพอ และ สะอาด ถูก สุขลักษณะ	3.06	0.69	มาก	3.00	0.73	มาก
10. มีการจัดห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเพียงพอและ เหมาะสม	2.87	0.77	มาก	2.81	0.77	มาก
11. สถานที่เรียนส่งเสริมให้สามารถเรียนได้เต็มศักยภาพ	3.16	0.62	มาก	3.12	0.60	มาก
12. สถานที่เรียนสามารถใช้ในการเรียนได้ทุกฤดูกาล	3.22	0.65	มาก	3.19	0.68	มาก
รวม	3.03	0.41	มาก	3.07	0.42	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่าความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ โดยรวมนักเรียนชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41) และนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.42)

ตาราง 11 ความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ

ด้านครูผู้สอน	ชาย (N=216)			หญิง (N=216)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน	3.51	0.54	มากที่สุด	3.54	0.57	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู	3.33	0.60	มากที่สุด	3.48	0.61	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมในการสอน	3.37	0.59	มากที่สุด	3.61	0.54	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนมีความขยันหมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา	3.22	0.65	มาก	3.33	0.63	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน และตรงต่อเวลา	3.23	0.60	มาก	3.19	0.64	มาก
6. ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน ไม่ลำเอียง	3.31	0.66	มากที่สุด	3.34	0.66	มากที่สุด
7. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	3.28	0.65	มากที่สุด	3.37	0.62	มากที่สุด
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน	3.33	0.61	มากที่สุด	3.39	0.58	มากที่สุด
9. ครูผู้สอนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	3.30	0.60	มากที่สุด	3.48	0.59	มากที่สุด
10. ครูผู้สอนสอนได้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.32	0.58	มากที่สุด	3.35	0.61	มากที่สุด
11. ครูผู้สอนมีสุขภาพจิตที่ดี รับฟังเหตุผล	3.34	0.66	มากที่สุด	3.37	0.67	มากที่สุด
12. ครูผู้สอนให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียนได้	3.31	0.62	มากที่สุด	3.39	0.65	มากที่สุด
13. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	3.30	0.63	มากที่สุด	3.31	0.62	มากที่สุด
14. ครูผู้สอนสามารถสอนให้ผู้เรียน บรรลุจุดประสงค์ในการเรียนรู้	3.38	0.59	มากที่สุด	3.35	0.61	มากที่สุด
รวม	3.32	0.36	มากที่สุด	3.39	0.38	มากที่สุด

จากตาราง 11 แสดงว่าความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ โดยรวม นักเรียนชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.36) และนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38)

ตาราง 12 ความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ

ด้านการประเมินผล	ชาย (N=216)			หญิง (N=216)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. แบบทดสอบสามารถวัดได้ตรงจุดประสงค์ของการเรียนรู้	3.30	0.55	มากที่สุด	3.28	0.51	มากที่สุด
2. มีหลักเกณฑ์ในการวัด และประเมินผลที่ชัดเจน	3.23	0.57	มาก	3.26	0.60	มากที่สุด
3. แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ	3.28	0.61	มากที่สุด	3.42	0.64	มากที่สุด
4. มีการประเมินผลจากพัฒนาการของผู้เรียน	3.34	0.59	มากที่สุด	3.38	0.55	มากที่สุด
5. การทดสอบเป็นการวัดความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน	3.29	0.60	มากที่สุด	3.31	0.56	มากที่สุด
6. เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่	3.28	0.66	มากที่สุด	3.38	0.64	มากที่สุด
7. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม	3.29	0.61	มากที่สุด	3.38	0.56	มากที่สุด
8. เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	3.25	0.61	มาก	3.29	0.57	มากที่สุด
9. การวัดและประเมินผลในสาระพลศึกษาเน้นความก้าวหน้า ความพยายามและความตั้งใจ	3.32	0.56	มากที่สุด	3.35	0.63	มากที่สุด
10. นำผลการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน	3.26	0.61	มากที่สุด	3.23	0.61	มาก
11. มีการทดสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ	3.39	0.60	มากที่สุด	3.29	0.60	มากที่สุด
12. การวัดผลและประเมินผล ควรมีหลายวิธีเช่น วิธีทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการวัดความสามารถในทักษะปฏิบัติ	3.23	0.59	มาก	3.27	0.63	มากที่สุด
รวม	3.28	0.35	มากที่สุด	3.32	0.36	มากที่สุด

จากตาราง 12 แสดงว่าความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ โดยรวม นักเรียนชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.35) และนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.36)

ตาราง 13 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สาระพลศึกษา	ชาย (N=216)			หญิง (N=216)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.24	0.35	มาก	3.28	0.34	มากที่สุด
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	3.03	0.41	มาก	3.07	0.42	มาก
3. ด้านครูผู้สอน	3.32	0.36	มากที่สุด	3.39	0.38	มากที่สุด
4. ด้านการประเมินผล	3.28	0.35	มากที่สุด	3.32	0.36	มากที่สุด
รวม	3.22	0.29	มาก	3.27	0.31	มากที่สุด

จากตาราง 13 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ โดยรวมนักเรียนชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.29) และนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.31)

ตาราง 14 ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ
พลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนก
ตามระดับชั้น

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ม.1 (N=144)			ม.2 (N=144)			ม.3 (N=144)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ควรใช้วิธีการอธิบาย และสาธิตกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษา ให้ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ	3.29	0.48	มากที่สุด	3.32	0.60	มากที่สุด	3.21	0.51	มากที่สุด
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตรงตามประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน	3.21	0.55	มากที่สุด	3.20	0.52	มากที่สุด	3.15	0.53	มากที่สุด
3. การจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษามีกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	3.21	0.60	มากที่สุด	3.38	0.63	มากที่สุด	3.18	0.62	มากที่สุด
4. มีความสนุกสนานในการเรียนรู้กิจกรรม	3.45	0.58	มากที่สุด	3.42	0.57	มากที่สุด	3.31	0.61	มากที่สุด
5. มีความปลอดภัยในการเรียนรู้กิจกรรม	3.36	0.51	มากที่สุด	3.34	0.58	มากที่สุด	3.28	0.66	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษา ช่วยให้เห็นพบความสามารถทางกีฬาของตนเอง	3.22	0.61	มากที่สุด	3.25	0.65	มากที่สุด	3.10	0.67	มากที่สุด
7. การจัดหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจ	3.12	0.63	มากที่สุด	3.08	0.73	มากที่สุด	3.08	0.70	มากที่สุด
8. ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการเล่นกีฬาและเล่นกีฬาด้วยความปลอดภัย	3.30	0.65	มากที่สุด	3.33	0.63	มากที่สุด	3.15	0.65	มากที่สุด
9. ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ	3.32	0.64	มากที่สุด	3.34	0.62	มากที่สุด	3.26	0.62	มากที่สุด
10. ช่วยสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม อันดีงาม และน้ำใจนักกีฬาให้ผู้เรียน	3.43	0.56	มากที่สุด	3.37	0.58	มากที่สุด	3.30	0.59	มากที่สุด
รวม	3.29	0.30	มากที่สุด	3.30	0.32	มากที่สุด	3.19	0.41	มากที่สุด

จากตาราง 14 แสดงว่าความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.30) มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.32) มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41)

ตาราง 15 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน
 ชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ม.1 (N=144)			ม.2 (N=144)			ม.3 (N=144)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอต่อการเรียนการสอนแต่ละครั้ง	3.20	0.62	มาก	3.11	0.71	มาก	3.05	0.65	มาก
2. อุปกรณ์กีฬามีความปลอดภัยและเหมาะสมกับผู้เรียน	3.17	0.54	มาก	3.32	0.60	มากที่สุด	3.08	0.65	มาก
3. อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพตรงตามมาตรฐานและทันสมัย	3.04	0.63	มาก	3.05	0.62	มาก	3.04	0.67	มาก
4. อุปกรณ์กีฬามีการดูแลรักษา และสะดวกในการนำออกมาใช้	2.95	0.73	มาก	3.13	0.70	มาก	3.00	0.71	มาก
5. อุปกรณ์มีสภาพที่สมบูรณ์ ไม่ชำรุด	2.85	0.76	มาก	2.84	0.78	มาก	2.95	0.76	มาก
6. สนามที่เรียนและเล่นเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.22	0.69	มาก	3.18	0.70	มาก	2.99	0.74	มาก
7. สถานที่เรียนมีความเหมาะสม และพร้อมที่จะใช้ตลอดเวลากับการเรียนรู้สาระพลศึกษา	3.18	0.61	มาก	3.23	0.69	มาก	3.07	0.80	มาก
8. สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬา มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	2.95	0.71	มาก	3.05	0.68	มาก	3.04	0.70	มาก
9. บริเวณที่เรียน มีห้องน้ำเพียงพอ และสะอาดถูกสุขลักษณะ	2.95	0.71	มาก	3.05	0.68	มาก	3.04	0.70	มาก
10. มีการจัดห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเพียงพอและเหมาะสม	2.82	0.80	มาก	2.86	0.74	มาก	2.84	0.78	มาก
11. สถานที่เรียนส่งเสริมให้สามารถเรียนได้เต็มศักยภาพ	3.12	0.58	มาก	3.14	0.61	มาก	3.15	0.64	มาก
12. สถานที่เรียนสามารถใช้ในการเรียนได้ทุกฤดูกาล	3.22	0.65	มาก	3.28	0.70	มากที่สุด	3.11	0.63	มาก
รวม	3.02	0.38	มาก	3.09	0.39	มาก	3.03	0.46	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่าความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ
พลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตาม
ระดับชั้น โดยรวม มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02
(ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38) มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.09 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.39) มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ
มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46)

ตาราง 16 ความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น

ด้านครูผู้สอน	ม.1 (N=144)			ม.2 (N=144)			ม.3 (N=144)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน	3.55	0.52	มากที่สุด	3.62	0.54	มากที่สุด	3.40	0.59	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู	3.46	0.56	มากที่สุด	3.43	0.63	มากที่สุด	3.33	0.63	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมในการสอน	3.52	0.60	มากที่สุด	3.55	0.61	มากที่สุด	3.40	0.52	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนมีความขยันหมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา	3.31	0.61	มากที่สุด	3.32	0.67	มากที่สุด	3.18	0.65	มาก
5. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา	3.20	0.60	มาก	3.20	0.64	มาก	3.22	0.62	มาก
6. ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน ไม่ลำเอียง	3.32	0.66	มากที่สุด	3.43	0.68	มากที่สุด	3.23	0.62	มาก
7. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	3.30	0.63	มากที่สุด	3.38	0.69	มากที่สุด	3.30	0.58	มากที่สุด
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน	3.29	0.62	มากที่สุด	3.46	0.59	มากที่สุด	3.34	0.58	มากที่สุด
9. ครูผู้สอนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	3.40	0.58	มากที่สุด	3.44	0.65	มากที่สุด	3.33	0.57	มากที่สุด
10. ครูผู้สอนสอนได้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.37	0.60	มากที่สุด	3.35	0.63	มาก	3.28	0.56	มาก
11. ครูผู้สอนมีสุขภาพจิตที่ดี ไร้ปัญหา	3.33	0.71	มากที่สุด	3.40	0.69	มากที่สุด	3.34	0.59	มากที่สุด
12. ครูผู้สอนให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียนได้	3.39	0.59	มากที่สุด	3.36	0.67	มากที่สุด	3.31	0.64	มากที่สุด
13. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	3.36	0.58	มากที่สุด	3.32	0.65	มากที่สุด	3.23	0.64	มาก
14. ครูผู้สอนสามารถสอนให้ผู้เรียน บรรลุจุดประสงค์ในการเรียนรู้	3.34	0.61	มากที่สุด	3.38	0.63	มากที่สุด	3.38	0.56	มากที่สุด
รวม	3.36	0.36	มากที่สุด	3.40	0.39	มากที่สุด	3.31	0.37	มากที่สุด

จากตาราง 16 แสดงว่าความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 (ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.36) มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.40 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.39) มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.37)

ตาราง 17 ความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น

ด้านประเมินผล	ม.1 (N=144)			ม.2 (N=144)			ม.3 (N=144)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. แบบทดสอบสามารถวัดได้ตรง จุดประสงค์ของการเรียนรู้	3.27	0.51	มากที่สุด	3.34	0.53	มากที่สุด	3.27	0.54	มากที่สุด
2. มีหลักเกณฑ์ในการวัด และประเมินผลที่ ชัดเจน	3.25	0.62	มาก	3.25	0.57	มาก	3.23	0.56	มาก
3. แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมี การทดสอบ	3.47	0.59	มากที่สุด	3.29	0.69	มากที่สุด	3.29	0.60	มากที่สุด
4. มีการประเมินผลจากพัฒนาการของ ผู้เรียน	3.30	0.59	มากที่สุด	3.46	0.56	มากที่สุด	3.33	0.55	มากที่สุด
5. การทดสอบเป็นการวัดความสามารถที่ แท้จริงของผู้เรียน	3.32	0.58	มากที่สุด	3.35	0.56	มากที่สุด	3.23	0.60	มาก
6. เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ ตัวใหม่	3.36	0.65	มากที่สุด	3.34	0.68	มากที่สุด	3.30	0.62	มากที่สุด
7. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ด้วย ความบริสุทธิ์ยุติธรรม	3.36	0.60	มากที่สุด	3.36	0.59	มากที่สุด	3.28	0.58	มากที่สุด
8. เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความ เหมาะสมกับผู้เรียน	3.20	0.56	มาก	3.34	0.62	มากที่สุด	3.27	0.58	มากที่สุด
9. การวัดและประเมินผลในสาระพลศึกษา เน้นความก้าวหน้า ความพยายามและ ความตั้งใจ	3.32	0.61	มากที่สุด	3.34	0.59	มากที่สุด	3.36	0.58	มากที่สุด
10. นำผลการวัดและประเมินผลไปปรับปรุง การเรียนการสอน	3.23	0.60	มาก	3.30	0.62	มากที่สุด	3.20	0.62	มาก
11. มีการทดสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎี และ ภาคปฏิบัติ	3.34	0.61	มากที่สุด	3.36	0.61	มากที่สุด	3.32	0.60	มากที่สุด
12. การวัดผลและประเมินผล ควรมีหลาย วิธีเช่น วิธีทดสอบ การสังเกต การ สัมภาษณ์ และการวัดความสามารถใน ทักษะปฏิบัติ	3.25	0.60	มาก	3.23	0.65	มาก	3.27	0.58	มากที่สุด
รวม	3.30	0.35	มากที่สุด	3.33	0.32	มากที่สุด	3.27	0.38	มากที่สุด

จากตาราง 17 แสดงว่าความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ
พลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตาม
ระดับชั้น โดยรวมมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30
(ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.35) มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.32) มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38)

ตาราง 18 ความคิดเห็น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สาระพลศึกษา	ม.1 (N=216)			ม.2 (N=216)			ม.3 (N=216)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.29	0.30	มากที่สุด	3.30	0.32	มากที่สุด	3.19	0.41	มาก
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	3.02	0.38	มาก	3.09	0.39	มาก	3.03	0.46	มาก
3. ด้านครูผู้สอน	3.36	0.36	มากที่สุด	3.40	0.39	มากที่สุด	3.31	0.37	มากที่สุด
4. ด้านการประเมินผล	3.30	0.35	มากที่สุด	3.33	0.32	มากที่สุด	3.27	0.38	มากที่สุด
รวม	3.24	0.28	มาก	3.28	0.27	มากที่สุด	3.20	0.33	มาก

จากตาราง 18 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28) มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.27) มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.33)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ
พลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตาม
เพศ โดยใช้สถิติ t – test independent แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามตัวแปรเพศ

รายการ	ชาย (n=216)		หญิง (n=216)		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.24	0.35	3.28	0.34	1.29	.197
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	3.03	0.41	3.07	0.42	1.10	.269
3. ด้านครูผู้สอน	3.32	0.36	3.39	0.38	1.96*	.050
4. ด้านการประเมินผล	3.28	0.35	3.32	0.36	0.92	.356
รวม	3.22	0.29	3.27	0.31	1.64	.101

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่าเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ
พลศึกษาระหว่างนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่
ปีการศึกษา 2551 พบว่าโดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้าน
ครูผู้สอน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ
พลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตาม
ระดับชั้น โดยใช้สถิติ F – test (One-way Analysis of Variance) และถ้าพบความแตกต่างก็จะทำ
การทดสอบหาความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe) แล้วนำเสนอในรูป
ตารางประกอบความเรียง

ตาราง 20 ค่าความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=432)

ตัวแปร	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	0.95	0.47	3.88*	0.02
	ภายในกลุ่ม	429	52.93	0.12		
	รวม	431	53.89			
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	2	0.44	0.22	1.27	0.28
	ภายในกลุ่ม	429	74.31	0.17		
	รวม	431	74.75			
3. ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.62	0.311	2.18	0.11
	ภายในกลุ่ม	429	61.05	0.142		
	รวม	431	61.67			
4. ด้านการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	0.21	0.10	0.851	0.42
	ภายในกลุ่ม	429	54.35	0.12		
	รวม	431	54.56			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.46	0.23	2.51	0.08
	ภายในกลุ่ม	429	39.23	0.91		
	รวม	431	39.69			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่าเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ
พลศึกษา ระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้าน วิธีสอนและการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 21 เปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้

ตัวแปร	$\bar{X}$	มัธยมศึกษาปีที่ 1	มัธยมศึกษาปีที่ 2	มัธยมศึกษาปีที่ 3
		3.29	3.30	3.19
1. มัธยมศึกษาปีที่ 1	3.29	-	0.01	0.09
2. มัธยมศึกษาปีที่ 2	3.30		-	0.10*
3. มัธยมศึกษาปีที่ 3	3.19			-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่าความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
สาระพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แตกต่างกัน กับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในแต่ละด้านได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โรงเรียนควรให้มีเวลาเรียนสาระพลศึกษามากกว่านี้เนื่องจาก ในแต่ละกีฬามีทักษะหลาย ๆ อย่าง ซึ่งต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ และ ควรมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและความสนุกสนานมากกว่านี้ เพราะผู้เรียนบางคนเกิดความเบื่อหน่ายในการเข้าร่วมกิจกรรม

2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่

โรงเรียนควรมีการตรวจสอบอุปกรณ์กีฬาและสถานที่ในการเรียนต่าง ๆ ว่าชำรุดหรือไม่ และควรมีสื่อเกี่ยวกับกีฬาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสนใจ ไว้ให้นักเรียนยืมเพื่อนำไปศึกษา ควรมีอุปกรณ์ ให้พอเพียงกับผู้เรียนและมีการจัดระบบในการยืมอุปกรณ์กีฬาที่สะดวกและรวดเร็ว

3. ด้านครูผู้สอน

ครูผู้สอนควรมีความรู้และความสามารถในการสอน มีความเข้าใจในปัญหาของผู้เรียน และสามารถช่วยผู้เรียนแก้ไขปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้สอนควรมีความยุติธรรมและความเที่ยงตรงในการสอนและการสอบกับผู้เรียน

4. ด้านการประเมินผล

โรงเรียนควรเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน เที่ยงตรง และมีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบก่อนจะมีการสอบล่วงหน้า และหลังการสอบควรมีการบอกผลการสอบทุกครั้ง และควรมีการประเมินผลจากสภาพความเป็นจริง

5. อื่น ๆ

โรงเรียนควรให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเลือกเรียนวิชากีฬาต่าง ๆ อย่างอิสระเสรี ตามความถนัด และความชอบของตนเอง ครูผู้สอนควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน และควรมีการดูแลอย่างใกล้ชิดสำหรับผู้เรียนที่ไม่สามารถจะปฏิบัติทักษะกีฬาต่าง ๆ ไม่ได้

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ปีการศึกษา 2551
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ปีการศึกษา 2551

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 54,104 คน เป็นชาย 26,069 คน เป็นหญิง 28,035 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 432 คน เป็นชาย 216 คน เป็นหญิง 216 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Muti - Stage Random Sampling) และการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจจ์และมอร์ (Krejcie & Morgan. 1970)

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา แตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้น โดยศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญและงานเอกสารตำราต่าง ๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่
3. ด้านผู้สอน
4. ด้านการประเมินผล

เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 4 ระดับ คือ มากที่สุด (4) มาก (3) น้อย (2) น้อยที่สุด (1) ระดับความคิดเห็นของคะแนน 3.26 – 4.00 หมายถึง ดีมาก 2.51 – 3.25 หมายถึง ดี 1.76 – 2.50 หมายถึง น้อย 1.75 – 1.00 หมายถึง น้อยมาก สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา ระดับความคิดเห็น วิเชียร เกตุสิงห์ (2538) และตอนที่ 3 เป็นแบบข้อเสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open – Ended Questionnaires)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงคณบดีคณะพลศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ทั้ง 4 ด้านคือ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน และด้านการประเมินผล มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศโดยใช้สถิติ ที (t – test independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้สถิติ เอฟ (F – test) ถ้าพบความแตกต่างก็จะทำการทดสอบหาความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
5. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะมาสรุปและนำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 432 คน เป็นนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง จำนวน 216 เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 ระดับชั้นละ จำนวน 144 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ 6 เขต จำนวนเขตละ 72 เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.7

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.30) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า

- 2.1 ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีความสนุกสนานในการเรียนรู้กิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.59)

- 2.2 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ สถานที่เรียนสามารถใช้ในการเรียนได้ทุกฤดูกาล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41)

- 2.3 ความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56)

- 2.4 ความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ใน

2.11 ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวม มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.30) มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.32) มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41)

2.12 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวม มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38) มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.39) มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46)

2.13 ความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวม มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.36) มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.39) มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.37)

2.14 ความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวม มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.35) มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.32) มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38)

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติที (t – test independent) โดยรวมนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.22 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.29) และนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.31) เมื่อทำการทดสอบแล้วพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านครูผู้สอน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้สถิติเอฟ

(F – test) พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 มัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน ด้านการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต่างแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงนำไปทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe) พบว่าความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

5.1 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โรงเรียนควรมีเวลาเรียนสาระพลศึกษามากกว่านี้เนื่องจากในแต่ละชนิดกีฬามีทักษะหลาย ๆ อย่าง ซึ่งต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ และควรมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและมีความสนุกสนานมากขึ้น

5.2 ด้านอุปกรณ์และสถานที่

โรงเรียนควรมีการตรวจสอบอุปกรณ์กีฬาและสถานที่ในการเรียนต่าง ๆ ว่าชำรุดหรือไม่ และควรมีสื่อเกี่ยวกับกีฬาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสนใจไว้ให้นักเรียนยืมเพื่อนำไปศึกษา ควรมีอุปกรณ์ให้พอเพียงกับผู้เรียนและมีการจัดระบบในการยืมอุปกรณ์กีฬาที่สะดวกและรวดเร็ว

5.3 ด้านผู้สอน

ครูผู้สอนควรมีความรู้และความสามารถในการสอน มีความเข้าใจในปัญหาของผู้เรียน และสามารถช่วยผู้เรียนแก้ไขปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้สอนควรมีความยุติธรรมและความเที่ยงตรงในการสอนและการสอบกับผู้เรียน

5.4 ด้านการประเมินผล

ผู้สอนควรมีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน เที่ยงตรง และแจ้งให้ผู้เรียนทราบก่อนจะมีการสอบล่วงหน้า และหลังการสอบควรมีการบอกผลการสอบทุกครั้ง และควรมีการประเมินผลจากสภาพความเป็นจริงอยู่เสมอและต่อเนื่อง

5.5 อื่น ๆ

โรงเรียนควรให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเลือกเรียนวิชากีฬาต่าง ๆ อย่างอิสระเสรี ตามความถนัด และความชอบ และควรมีการดูแลอย่างใกล้ชิดสำหรับผู้เรียนที่ไม่สามารถจะปฏิบัติทักษะกีฬาต่าง ๆ ไม่ได้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ดังนี้

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่ การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า สาระพลศึกษาเป็นสาระที่มีความสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมถึงด้านทักษะกีฬาหรือเจตคติที่ดี เช่นช่วยสร้าง เสริมความมีน้ำใจนักกีฬาและมิตรภาพอันดีกับผู้อื่น พร้อมทั้งการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548:2) กล่าวว่าเมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้ว นักเรียนจะมีพัฒนาการทั้ง 5 ด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้พร้อม ๆ กัน คือ การพัฒนาด้านร่างกาย ทำให้ ร่างกายมีความแข็งแรง สุขภาพดี การพัฒนาด้านทักษะ ทำให้สามารถเล่นกีฬาเล่นกีฬาได้และนำ กีฬาไปเล่นในเวลาว่างด้วยความสนุกสนานได้ การพัฒนาด้านความรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจใน หลักการเบื้องต้นของการเล่นกีฬา และออกกำลังกาย สามารถเล่นกีฬา และออกกำลังกายได้ด้วย ความปลอดภัย การพัฒนาด้านคุณธรรม ทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความรักและสามัคคีกันมีน้ำใจ นักกีฬา การพัฒนาด้านเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและกีฬา ตลอดจนการออกกำลังกาย ทำให้มีการ เล่นกีฬาตามอุดมคติของการออกกำลังกายเป็นประจำทุกวัน และที่สำคัญพลศึกษาเป็นกิจกรรมทาง กายที่ช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิตใจ และคุณภาพชีวิต ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมี ความพร้อมในการเรียน ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทอนหนึ่งว่า การ กีฬานั้นนับเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญยิ่งเพราะเป็นการกล่อมเกลามาให้เด็กมีจิตใจอดทน กล้าหาญ รู้ แพ้รู้ชนะ ปลูกฝังพลานามัยให้แข็งแรง เป็นปัจจัยส่งผลให้เด็กมีสมรรถภาพ ทั้งทางจิตใจและ ร่างกาย เป็นผลสืบเนื่องไปถึงการเป็นพลเมืองของชาติอันเป็นยอดปรารถนา (พระบรม ราโชวาทในพิธีเปิดการแข่งขันกรีฑานักเรียนประจำปี วันอังคารที่ 28 พฤศจิกายน 2504)

1.ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ พลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมี ความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กิจกรรมของสาระพลศึกษามีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เรียบง่าย ปลอดภัย หลากหลาย และเหมาะสมกับสภาพความต้องการของผู้เรียน ซึ่ง สอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536:136) กล่าวว่า หลักสูตรคือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน โรงเรียน เป็นกิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมเสริมที่จัดให้กับนักเรียน เป็นแนวทางในการศึกษา วิชาความรู้ การปลูกฝังเจตคติ และค่านิยม กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและช่วยให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ดังนั้นผู้ที่มีส่วนใน กิจกรรมพลศึกษา จะรู้จักควบคุมอารมณ์ มีความอดทน อดกลั้น ในสิ่งที่ไม่พอใจ เป็นผู้มีอารมณ์

แจ่มใสอยู่เสมอ พลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระเบียบวินัย รู้จักเคารพ กติกาอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม และสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548:347-348) ได้กล่าวว่า กิจกรรมในวิชาพลศึกษาและกีฬาต่าง ๆ นั้นเป็นกิจกรรมที่มีความ สนุกสนานตามลักษณะของกิจกรรมในตัวของมันเองแล้ว โอกาสที่จะทำให้นักเรียนได้มีความ ต้องการ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน ต้องการที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ต่าง ๆ ก็ จะเป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนเป็นวัยที่ร่างกาย และจิตใจกำลัง ต้องการเคลื่อนไหว เพื่อความสนุกสนานเป็นสำคัญ

2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่

ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า อุปกรณ์และสถานที่ที่มีจำนวนพอเพียงต่อความต้องการของผู้เรียน และสถานที่ที่มีความพร้อมและสะดวกในการใช้งานทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน ซึ่งสอดคล้อง วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2436:292-293) ได้กล่าวว่า วัสดุ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่าง จำกัด เช่น ลูกบอล อุปกรณ์ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่มีสภาพทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น ตาข่าย สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะสนับสนุนและช่วยให้การเรียนการสอนพลศึกษา ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ และสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความชำนาญอย่างเต็มศักยภาพ และสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2540:540) กล่าวว่า ควรมีการส่งเสริมให้จัดสื่อและอุปกรณ์มาใช้กับกิจกรรมที่ จัดขึ้นให้แต่ละคนออกกำลังกายในการเล่นที่เป็นไปตามธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับบุคคลให้มี ทักษะทางกีฬา การใช้เวลาวางให้เกิดประโยชน์ และยังสอดคล้อง จรินทร์ ธานีรัตน์ (2513:453) ที่ กล่าวไว้ว่า การสอนวิชาพลศึกษาในปัจจุบันอุปกรณ์การสอนมีความสำคัญมาก เพราะถ้าขาด อุปกรณ์แล้ว การสอนวิชานี้จะไม่สมตามความมุ่งหมาย กล่าวคือ ครูพลศึกษาจะไม่สามารถนำเอา กิจกรรมต่างๆที่ส่งเสริมการพัฒนา ส่วนต่างๆของร่างกายได้ครบถ้วน ถ้าครูสอนกิจกรรมมากอย่าง เพื่อให้เด็กได้พัฒนาการครบทุกส่วนของร่างกายก็จำเป็นต้องมีอุปกรณ์การสอนอย่างพร้อมเพียงจึง จะสำเร็จผล

3. ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็นด้านครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการสอน และมีบุคลิกภาพที่ทำให้นักเรียนมี ความสนุกสนานในการเรียน ที่สำคัญยังเป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียน ซึ่งผู้สอนควรมีสภาพที่แข็งแรง ร่าเริงสดใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี อธิบายดี มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา และสามารถให้คำปรึกษาแก่ ผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536:168) ที่กล่าวถึง บุคลิกภาพลักษณะของครู พลศึกษาในภาพรวมว่า

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ
2. เป็นผู้มีความสามารถพิเศษในการสอน การฝึกปฏิบัติและมีส่วนร่วมในกีฬาได้

หลายประเภท

3. มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป
4. เป็นผู้แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับสถานที่
5. ครูพลศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนได้
6. มีบุคลิกลักษณะเป็นผู้นำ และมีความยุติธรรม

สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523:40) ที่กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า เป็นผู้มีความรู้ในวิชาพลศึกษา วิชาสุขภาพ และวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นผู้มีความศรัทธาในวิชาชีพ มีความรับผิดชอบสูง เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีคุณธรรม จิตใจโอบอ้อมอารี มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริงและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ บุคลิกลักษณะครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

4. ด้านการประเมินผล

ความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การประเมินผลทุกครั้งมีการแจ้งเกณฑ์การวัดและการประเมินผล การประเมินผลมีความเที่ยงตรงและมีความยุติธรรม มีความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของผู้เรียน ทำให้การประเมินผลส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาการที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2543:184) กล่าวว่า การวัดผลเป็นกระบวนการหาปริมาณของการพัฒนาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน เป็นปริมาณที่อาจมองเห็นได้ ส่วนปริมาณที่ไม่สามารถมองเห็นได้โดยตรงคือ พัฒนาการด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความเข้าใจ ผู้วัดผลจะต้องสร้างสถานการณ์ให้ผู้ถูกวัด แสดงพฤติกรรมที่มีอยู่ออกมา เสียก่อนจึงจะวัดได้ เช่น วัดความรู้ ความเข้าใจ การสัมภาษณ์ หรือการเขียนตอบ การวัดความแข็งแรงองกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ส่วนการประเมินผล เป็นการนำเอาผลหรือปริมาณที่ได้จากการวัดผล มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานอย่างอื่น เพื่อพิจารณาว่าผู้ถูกประเมินนั้น ดีหรือไม่ มากน้อยเพียงใด อาจกล่าวได้ว่า การประเมินผลเป็นการหาคุณภาพของผลที่ได้มาจากการวัดผล ด้วยการเปรียบเทียบเกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้วหรือกำหนดขึ้นมานั่นเอง และสอดคล้องกับ บุญส่ง โกสะ (2547:130, อ้างอิงจาก Hasted และ Lacy.1998:346) กล่าวว่า ครูพลศึกษามีหน้าที่ จะต้องรับผิดชอบการประเมินผลปฏิบัติและให้เกรดนักเรียน เกรดเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความก้าวหน้าของนักเรียน ดังนั้นต้องพิจารณาด้วยความระมัดระวังและเข้าใจแง่มุมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรม การให้เกรดโดยทั่วไปส่วนใหญ่จะมุ่งไปที่โรงเรียนแต่แท้จริงแล้ว การให้เกรดยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับกลุ่มของวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย โรงพยาบาล และการออกกำลังกายอื่น ๆ อีกด้วยและ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เทวัญ ถนอมพันธ์ (2545 : บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัย เรื่องความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า การวัดผลและการประเมินผลวิชาพลศึกษาเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และมีส่วนช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี

จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งการวิจัยต่าง ๆ พอสรุปได้ว่า ความคิดเห็นสามารถช่วยให้ทราบถึงสภาพความเป็นจริงทั้งข้อดีและข้อเสียที่เกิดขึ้น และสามารถนำปัญหาที่เกิดขึ้นมาแก้ไขและปรับปรุง เพื่อพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ให้ได้รับประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีความสามัคคีในการทำงานเป็นหมู่คณะรู้จักเป็นผู้นำ / ผู้ตามที่ดี การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความปลอดภัย หลากหลาย และเหมาะสมกับสภาพความต้องการของผู้เรียน จะส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างสนุกสนานและมีความสุข

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยใช้สถิติที่ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่เหมือนกันในเรื่องต่างๆ ในการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของกีฬานั้นๆ ดียิ่งขึ้น สามารถสร้างกำลังใจ ทำให้มีความสุขสนุกสนานเมื่อได้เล่นกีฬา ช่วยสร้างทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี กิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาต่างๆ จะช่วยพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีความสามัคคีในการทำงานเป็นหมู่คณะรู้จักเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี อุปสรรคและสถานที่ มีเพียงพอต่อการเรียนการสอน มีความพร้อมและความสะดวกอีกทั้งยังมีความปลอดภัยในการนำไปใช้งาน การประเมินผล มีการแจ้งเกณฑ์การประเมินผลให้ผู้เรียนทราบก่อนการประเมินผลและมีการประเมินผลด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ทำให้ผู้เรียนรู้จักข้อผิดพลาดของตนเองและนำไปพัฒนาดตนเองต่อไปได้ แต่มีความแตกต่างกันบางด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในปัจจุบันครูพลศึกษามีความใกล้ชิดกับผู้เรียนมาก เป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียน และครูพลศึกษาส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้ชาย มีการถูกเนื้อต้องตัวในการเรียนการสอน ภาษาใช้อาจไม่เหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้งยังมีข่าวเกี่ยวกับครูพลศึกษาทำร้ายผู้เรียนจนได้รับบาดเจ็บ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติเอฟ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในแต่ละระดับชั้นมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาหารพลศึกษาที่ใกล้เคียงกัน รวมถึงด้านต่างๆที่มีส่วนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีความสนุกสนานและมีความปลอดภัย ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้มีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545 : 1) ที่กล่าวไว้ว่า เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศจึงกำหนดหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็น

สากล

2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนา และ เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระเวลา และการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

สอดคล้องกับที่ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 188) กล่าวว่า วิธีการสอนวิชาพลศึกษา หมายถึง การมีส่วนร่วม การแนะนำ การฝึกการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความประทับใจ หลักการต่างๆ การชี้แนะการให้คำปรึกษา วิธีสอนเป็นตัวเชื่อมเนื้อหาความรู้และประสบการณ์กับตัวนักเรียนให้เข้าด้วยกัน ครูพลศึกษาต้องวางแผนการเรียนการสอน กล่าวคือ ต้องมีการตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน การเลือกใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีทางการศึกษา จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนถึงสื่อการเรียนการสอน การควบคุมประสบการณ์การเรียนรู้ เพราะ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมหลายประเภทที่ครูและนักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้สึกร่วมกันคิดทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความรักและความเอาใจใส่ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความสำคัญและมีส่วนช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ สามารถพัฒนาร่างกาย พัฒนาสมอง มีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

แต่นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันบางด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาสาสมัครศึกษาในแต่ละระดับชั้นไม่ค่อยตรงตามหลักสูตร หรือหลักสูตรกำหนดให้มีการเรียนวิชาพลศึกษาที่น้อยเกินไป ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย จึงต้องการมีกีฬา กิจกรรมต่าง ๆ เกม หรือกิจกรรมนันทนาการเข้ามาเสริมวิชาพลศึกษาที่เรียนอยู่เดิม

ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือการพัฒนาต่างๆ ตามเป้าหมายของสาระพลศึกษา จึงเกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครูอาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครอง ช่วยกันคิดวิเคราะห์และพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษา ให้มีความหลากหลาย เข้าใจง่าย สนุกสนาน ปลอดภัย และมีเจตคติที่ดีต่อสาระพลศึกษา ที่สำคัญที่สุด คือ การมีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตที่ดี และการมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการทำงานและเกิดประโยชน์กับตนเอง ผู้อื่นและเป็นพลเมืองที่ดีของชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ควรนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ นำเสนอให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่หรือจังหวัดอื่น ๆ นำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ทั้งด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้านการประเมินผล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนและผู้สอนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนในทุก
ระดับชั้น
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ
พลศึกษากับสาระวิชาอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). *หลักการพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงฯ.
- . (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กฤษณะ แซ่มเงิน. (2549). *ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา
พลศึกษาในโรงเรียน สำนักงาน ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กลมรัตน์ หล้าสูงษ์. (2523). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกริกชัย ใหม่เอี่ยม. (2546). *ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนการ
สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2546*.
ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรววย แก่นวงษ์คำ. (2523). *การจัดและบริหารพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- . (2529). *วิธีสอนวิชาเอกพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : อินเดียนสโตร์.
- จันทนา น้อยพันธ์. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา
2547*. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จุมพล นิภาเกษม. (2526). *ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการดำเนินโครงการปรับปรุง ระบบ
แผน และพัฒนาเกษตรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. ปรินญานิพนธ์. ขอนแก่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชวาล มาอยู่วัง. (2548). *ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา
พลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทเวศร์ พิริยะพณท์. (2545). *การวิจัยทางพลศึกษา*. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทวัญ ถนอมพันธ์. (2545). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- บุญชู กลับทุ่ง. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาลัศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญลาภ ยิ้มสุข. (2541). *ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษา เกี่ยวกับบทบาทของ อาจารย์พลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาลัศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเลี้ยง ศรีสุข. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : สุนทรกิจการพิมพ์.
- บุญส่ง โกสะ. (2547). *การวัดผลและประเมินทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาลัเกษตรศาสตร์
- บุษบา ทนสมัย. (2547). *เรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2531). *การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2517). *การพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร.
- ระวี จีระเดชากุล. (2540). *ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนพลศึกษา และครูร่วมงาน ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาจังหวัดน่าน*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาลัศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนพร ต่วนเพ็ชร. (2546). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาลัศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับของแรงจูงใจ*. กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร.
- วิริยา บุญชัย. (2529). *การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- วีระ วิเศษสมิต. (2538). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกและไม่เลือก วิชาเอกพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพฯ*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาลัศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. *“ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา”*. วารสารพลศึกษา. 11 (มิถุนายน 2512) : 10.
- . (2523). *หลักและวิธีการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- . (2540). *หลักการพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- . (2548). *ปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี.
- . (2541). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิสูตร กองจินดา. (2530). *การจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุชา จันทร์เอม. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : แพร์พิตยา.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2526). *การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- . (2540). *สารานุกรมเกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ*. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์และสตูดิโอ.
- เสาวนีย์ หยกเล็ก. (2542). *เรื่องสภาพและปัญหาการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสาริต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยส่วนกลาง*. ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2550) *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554)*. กรุงเทพฯ.
- Bucher, C.A. (1960). *Fundamental of Physical Education*. St. Louis : The C.V. Mosby.
- Camille, B. and C. Rosalind. (1963). *Theory in Physical Education : A Guide of Program Charge*. Philadelphia : Leaf liger.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw g Hill Bool Co. Inc
- Hein, Nilma S. (1972, November). *A survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Program in the districts an Island in the State of Hawaii*.
Dissertation Abstracts International. (33) : 2149-A.
- Hojjati, H.S. (1980, September). "A Study of the Attitude Changes of High School Students toward Physical Education Activity Courses," *Dissertation Abstracts International*. (41) : 982-A.
- Kolesnik, Walter B. (1970). " *Education Psychology* ". 2nd. New York, McGraw – Hill.
- Layield, Deanna Paulette. (1995, January). Relationship Between Class Size and Attitudes Toward Physical Education of Fifth g Grade Students. *Dissertation Abstract International*. 33 (03) : 0925-A.
- Luke, M.D. and Gary D, Sinclair. (1996). "Gender Differences in Adolescents' Attitudes Toward,School Physical Education," *Journal of Teaching in Physical Education* .
P. 31 – 46.
- Mozafari, A. (1994). *Plant vitamins agronomic, physiological and nutritional aspects*.
New York : CRC Press, Inc.

- Ray, M.C. (1981, February). "A Comparison of College Students Attitude Enrolled in Required of Elective Physical Education Classes," *Dissertation Abstracts International*. (41) : 2561 – A.
- Stoker, Steven Vauhn. (1999, February). Physical and Health Education Curriculums ; Middle School Students Attitudes Toward a Collaborative Approach. Dissertation Abstracts International. 37(01) : 608 A
- Thurstone, L. (1977). Attitude Can be Measured : Attitude Theory and Measurement. New York : Willey & Sons, Inc.
- Triandis H.C. (1971). Attitude and Attitude Change . New York : John Wiley&Sons Inc.
- Webster Ms New Twentieth Century. (1998). Dictionary. New York : World Publishing Company. p.1,149.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

**เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ใน
 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551**

.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จึงขอ ความร่วมมือได้โปรด ตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อเป็นแนวทางในการ พัฒนาและปรับปรุง การจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะนำไปประมวลผล และแปลผล ในลักษณะรวมเท่านั้น คำตอบของนักเรียนเป็นการแสดงความคิดเห็น ซึ่งไม่ถือว่าถูกหรือผิด ดังนั้น ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุด

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่
3. ด้านครูผู้สอน
4. ด้านการประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ถือเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของท่าน การนำเสนอข้อมูลจะนำเสนอในภาพรวม เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ฉะนั้น จึงขอขอบคุณอย่างสูงที่ท่านได้สละเวลาตอบแบบสอบถาม และให้ข้อมูลในครั้งนี้

นายจักรพันธ์ ศรีมุกฎ
นิสิตปริญญาโท สาขาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ? หน้าข้อความที่ท่านเลือกตอบ

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ระดับชั้น

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 2

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3

3. เขตพื้นที่การศึกษา

☐ เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 1

☐ เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 2

☐ เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 3

☐ เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 4

☐ เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 5

☐ เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 6

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ 4 ด้าน คือ

1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่
3. ด้านครูผู้สอน
4. ด้านการประเมินผล

ระดับความคิดเห็น

ค่าคะแนน

มากที่สุด

4

มาก

3

น้อย

2

น้อยที่สุด

1

1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ควรใช้วิธีการอธิบาย และสาธิตกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษา ให้ผู้เรียนดูก่อนจากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ				
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และเหมาะสมกับผู้เรียน				
3. การจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษามีกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ				
4. มีความสนุกสนานในการเรียนรู้กิจกรรม				
5. มีความปลอดภัยในการเรียนรู้กิจกรรม				
6. กิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนพบความสามารถทางกีฬาของตนเอง				
7. การจัดหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจ				
8. ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการเล่นกีฬาและเล่นกีฬาด้วยความปลอดภัย				
9. ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ				
10. ช่วยสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม อันดีงาม และน้ำใจนักกีฬาให้ผู้เรียน				

2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอต่อการเรียนการสอนแต่ละครั้ง				
2. อุปกรณ์กีฬามีความปลอดภัยและเหมาะสมกับผู้เรียน				
3. อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพตรงตามมาตรฐาน และทันสมัย				
4. อุปกรณ์กีฬามีการดูแลรักษา และสะดวกในการนำออกมาใช้				
5. อุปกรณ์มีสภาพที่สมบูรณ์ ไม่ชำรุด				
6. สถานที่เรียนและเล่นเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน				
7. สถานที่เรียนมีความเหมาะสม และพร้อมที่จะใช้ตลอดเวลากับการเรียนรู้สาระพลศึกษา				
8. สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬา ความเป็นระเบียบเรียบร้อย				
9. บริเวณที่เรียน มีห้องน้ำเพียงพอ และสะอาดถูกสุขลักษณะ				
10. มีการจัดห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเพียงพอและเหมาะสม				
11. สถานที่เรียนส่งเสริมให้สามารถเรียนได้เต็มศักยภาพ				
12. สถานที่เรียนสามารถใช้ในการเรียนได้ทุกฤดูกาล				

3. ด้านครูผู้สอน

ด้านครูผู้สอน	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน				
2. ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู				
3. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมในการสอน				
4. ครูผู้สอนมีความขยันหมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา				
5. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน และตรงต่อเวลา				
6. ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน ไม่ลำเอียง				
7. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน				
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน				
9. ครูผู้สอนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน				
10. ครูผู้สอนสอนได้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร				
11. ครูผู้สอนมีสุขภาพจิตที่ดี รับฟังเหตุผล				
12. ครูผู้สอนให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียนได้				
13. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า				
14. ครูผู้สอนสามารถสอนให้ผู้เรียน บรรลุจุดประสงค์ในการเรียนรู้				

4. ด้านการประเมินผล

ด้านการประเมินผล	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. แบบทดสอบสามารถวัดได้ตรงจุดประสงค์ของการเรียนรู้				
2. มีหลักเกณฑ์ในการวัด และประเมินผลที่ชัดเจน				
3. แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ				
4. มีการประเมินผลจากพัฒนาการของผู้เรียน				
5. การทดสอบเป็นการวัดความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน				
6. เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่				
7. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม				
8. เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้เรียน				
9. การวัดและประเมินผลในสาระพลศึกษาเน้นความก้าวหน้า ความพยายามและความตั้งใจ				
10. นำผลการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน				
11. มีการทดสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ				
12. การวัดผลและประเมินผล ควรมีหลายวิธีเช่น วิธีทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการวัดความสามารถในทักษะปฏิบัติ				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่

.....

.....

.....

.....

3. ด้านครูผู้สอน

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการประเมินผล

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์พิชิตพล สุทธิสานนท์

ตำแหน่ง

ศึกษานิเทศก์ ระดับ 9

สถานที่ทำงาน

เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1

2. อาจารย์ฐระวี สุริยจันทร์

ตำแหน่ง

ครูอันดับ คศ.4

สถานที่ทำงาน

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

3. อาจารย์โสรัจณ์ โพธิ์จันทร์

ตำแหน่ง

ครูอันดับ คศ.3

สถานที่ทำงาน

โรงเรียนหอพระ จังหวัดเชียงใหม่

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	จักรพันธ์ ศรีมกุฏ
วัน เดือน ปีเกิด	30 มีนาคม 2524
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1/15 ถนนวีระ ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ รหัสไปรษณีย์ 54000
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเทพดินทร์วิทยาเชียงใหม่ 6/1 ถนนสนามกีฬา ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์ 50200
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ประถมศึกษา จาก โรงเรียนอนุบาลแพร่
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษา จาก โรงเรียนพิริยาลัยจังหวัดแพร่
พ.ศ. 2544	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จาก วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2546	วิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกวิทยาศาสตร์การกีฬา จาก วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ